

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ-ΜΕΡΟΣ 2

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ & ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Η Οργανωτική διάρθρωση βασίζεται στο εξής 3μερές σχήμα. Στην κορυφή βρίσκεται ένα γενικό ή πλήρες όργανο που ονομάζεται Συνέλευση, αποτελείται από όλα τα μέλη του δ οργ και έχει ΓΕΝΙΚΗ αρμοδιότητα. Ένα δεύτερο όργανο το Συμβούλιο έχει πιο περιορισμένη σύνθεση και έχει στενότερες αρμοδιότητες από ότι η Συνέλευση. Τα 2 αυτά όργανα αποφασίζουν για τη λειτουργία του δ οργ και γι αυτό λέγονται ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ. Τρίτο όργανο είναι η Γραμματεία, όργανο διοικητικό που έχει εκτελεστικά και διοικητικά καθήκοντα. Μπορεί να υπάρχουν και άλλα όργανα πχ Οικονομικό & Κοινωνικό Συμβούλιο-ECOSOC. Σε άλλους δ οργ υπάρχουν ΟΡΓΑΝΑ ΓΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟ πχ ΕυρΚοινοβ Ή ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ πχ Δικ.Ευρ.Κοιν. Τα παραπάνω όργανα χαρακτηρίζονται ως ΚΥΡΙΑ όργανα γιατί προβλέπονται ΑΜΕΣΑ από την ιδρ συνθήκη του δ οργ. Επειδή ο δ οργ ΔΕΝ είναι φαινόμενο στατικό και πρέπει να προσαρμόζεται στις ανάγκες καθίσταται αναγκαία η ίδρυση νέων οργάνων , των επικουρικών. Διάκριση των οργάνων με βάση τις αρμοδιότητες σε όργανα ν/θ, εκτελεστικά και δικαστικά ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ όπως γίνεται στην εσωτερική συνταγματική τάξη. Αν εξαιρέσουμε τα δικαστικά όργανα, οι εξουσίες των κύριων οργάνων δεν ανταποκρίνονται στη διάκριση των εξουσιών κατά την έννοια του Συντάγματος. Το πλήρες όργανο που έχει γενική αρμοδιότητα δίνει γενικές πολιτικές κατ/νσεις χωρίς να νομοθετεί. Το μη πλήρες όργανο έχει αρμοδιότητες που μπορεί να συγκριθούν με τις ν/θ. Η Γραμματεία είναι μεν συνήθως το εκτελεστικό με τη στενή έννοια αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις ο Γραμματέας έχει και άλλες αρμοδιότητες πολιτικές ή διαπραγματευτικές πχ ΓΓ του ΟΗΕ. Ενώ τα επικουρικά όργανα βρίσκονται σε ιεραρχική εξάρτηση από τα κύρια όργανα που τα ίδρυσαν , κάτι τέτοιο ΔΕΝ ισχύει ΑΝΑΜΕΣΑ στα κύρια όργανα. ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΙΕΡΑΡΧΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΚΥΡΙΑ ΟΡΓΑΝΑ. Είναι ανεξάρτητα μεταξύ τους. Βασικό στοιχείο κάθε δ οργ είναι η λήψη αποφάσεων σε θέματα της αρμοδιότητάς του.

Γενικοί κανόνες-Αντιπροσώπηση.

Τα κράτη μέλη αντιπροσωπεύονται είτε με δική τους αντιπροσωπεία είτε από άλλα κράτη μέλη τα οποία εφοδιάζουν με σχετικά πληρεξούσια έγγραφα. Υπάρχουν περιορισμοί πχ ότι ένα κράτος ΔΕΝ μπορεί να εκπροσωπεί περισσότερα από ένα κράτη. Άλλες φορές επιτρέπεται να εκπροσωπεί περισσότερα από ένα. Όταν ΔΕΝ υπάρχει ΡΗΤΗ πρόβλεψη ΔΕΝ μπορεί να γίνει αντιπροσώπηση με πληρεξούσιο. Τα κράτη μέλη ΔΕΝ έχουν νομική υποχρέωση να παρευρίσκονται σε όλες τις συνεδριάσεις των οργάνων στα οποία μετέχουν. Υπάρχει ηθική υποχρέωση. Μόνο σε μία περίπτωση, υπάρχει νομική υποχρέωση: όταν το κράτος απέχει συστηματικά από τις συνόδους των οργάνων (αποχή από ΟΛΑ τα όργανα).

Η αντιπροσωπεία αποτελείται από τον επικεφαλής και τους άλλους αντιπροσώπους. Την πληρεξουσιότητα την έχει ο επικεφαλής, μπορεί όμως να την εκχωρήσει στα άλλα μέλη της. Στους δ οργ οι αντιπρόσωποι ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΔΕΙΞΟΥΝ ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥΣ. Αυτό γίνεται με την ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΤΟ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΤΗΡΙΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ, που αποτελούνται από μία επιστολή της κυβέρνησης, στην οποία αναγράφονται τα ονόματα μελών της αντιπροσωπείας και η ιδιότητά τους. Τα διαπιστευτήρια εκδίδονται από τον Αρχηγό του Κράτους ή τον Υπ. Εξ ή άλλους υπουργούς. Μόνο όταν ο αντιπρόσωπος είναι ο αντιπρόσωπος τους κράτους στον δ οργ ή στο κράτος έδρας του δ οργ ΔΕΝ χρειάζονται διαπιστευτήρια , γιατί θεωρείται ότι έχει γενική πληρεξουσιότητα αντιπροσώπησης. Ο έλεγχος των διαπιστευτηρίων γίνεται από ειδική επιτροπή του οργάνου στην ΑΡΧΗ της συνόδου. Η εκ των υστέρων, δηλ μετά τη σύνοδο, απόρριψη των διαπιστ. Έχει ως συνέπεια την ακύρωση της ψήφου του κράτους σε όλες τις ψηφοφορίες που έλαβε μέρος. Ο έλεγχος των διαπιστευτηρίων είναι θέμα διαδικαστικό, αφού ο σκοπός του είναι ο έλεγχος της γνησιότητας των εγγράφων. Η επιτροπή έχει και το καθήκον να εξετάζει την αρμοδιότητα του κυβερνητικού οργάνου που εξέδωσε τα διαπιστευτήρια και την αντιπροσωπευτικότητα της κυβέρνησης. Πρόβλημα δημιουργείται όταν αμφισβητείται κατά πόσο μία κυβέρνηση εκπροσωπεί νόμιμα ένα κράτος. Μετά την επικράτηση του κομμουνιστικού καθεστώτος στην Κίνα το 1949, τη θέση διεκδικούσαν η κυβέρνηση του Μάο Τσε Τουνγκ που είχε τον πραγματικό έλεγχο στην ηπειρωτική Κίνα και η κυβέρνηση του Τσιανγκ Και-σεκ που ήταν εγκατεστημένη στην Ταϊβάν. Ενώ ο έλεγχος των διαπιστευτηρίων είναι διαδικαστικό θέμα για το οποίο η πλειοψηφία είναι απλή, η ΓΣ του ΟΗΕ θεώρησε ότι ήταν ζήτημα αντιπροσώπησης για την Κίνα και ζήτησε πλειοψηφία 2/3. Γενικά τα όργανα των δ οργ αποφεύγουν να απορρίψουν τα διαπιστευτήρια έγγραφα για λόγους που δεν αφορούν στη γνησιότητα των εγγράφων. Προτιμούν είτε να αφήσουν την απόφαση για το θέμα στο τέλος της συνόδου (αφήνοντας την αντιπροσωπεία να μετάσχει) είτε να μην εγκρίνουν τα έγγραφα αλλά να αφήσουν την αντιπροσωπεία να μετάσχει στις εργασίες της συνόδου.

Κυβερνητικές οδηγίες

Όλα τα κράτη μέλη δίνουν οδηγίες στους αντιπροσώπους τους για τα θέματα που θα συζητηθούν στον δ οργ. Από την πλευρά του κράτους είναι συμφέρον οι οδηγίες να είναι όσο το δυνατόν πιο λεπτομερείς για να εφαρμοστεί πιστά η κυβερνητική πολιτική. Και για τα άλλα κράτη είναι συμφέρον , διότι έτσι είναι βέβαιο ότι ο αντιπρόσωπος ακολουθεί την κυβερνητική πολιτική. Για τους αντιπροσώπους όμως καθώς και τον δ οργ προτιμώνται οι γενικές οδηγίες. Αυτό εξηγείται ως προς τον δ οργ ως εξής: στις συνόδους γίνεται συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων αλλά και διαπραγματεύσεις και όχι άκαμπτη αντιπαράθεση εκατέρωθεν απόψεων. Και οι ίδιοι οι αντιπρόσωποι προτιμούν γενικές οδηγίες, ώστε να μην είναι φερέφωνα αλλά να έχουν πρωτοβουλία. Στην πράξη

καθορίζονται γενικές γραμμές πολιτικής ως πλαίσιο δράσης μέσα στο οποίο κινείται ελεύθερα ο αντιπρόσωπος. Το πλαίσιο ποικίλλει από κράτος σε κράτος, στα οργανωμένα κράτη είναι πιο λεπτομερείς οι οδηγίες.

Σύνθεση αντιπροσωπειών

1. Κυβερνητικοί αντιπρόσωποι: ορισμένοι δ орг προβλέπουν τη συμμετοχή στο ανώτατο όργανο των αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων. Αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων αποτελούν και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Σε άλλες περιπτώσεις στο κύριο ή δευτερεύον όργανο μετέχουν Υπουργοί. Κάποιες φορές η ίδια η ιδρυτική συνθήκη περιγράφει ποιος Υπουργός αντιπροσωπεύει το κράτος πχ. Εξωτερικών στο ΣτΕ. Όταν δεν καθορίζεται από την ιδρ συνθ, τότε η κυβέρνηση του κάθε κράτους καθορίζει, συνήθως η ημερήσια διάταξη. Πχ θέματα αγροτικής πολιτικής-Υπουργός Γεωργίας. Σε ορισμένους δ орг οι αντιπρόσωποι πρέπει να είναι οι επικεφαλής μιας συγκεκριμένης υπηρεσίας πχ Δ/ντες της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας στον WMO.
2. Εξωκυβερνητικές αντιπροσωπείες ιδιωτικών συμφερόντων: περιλαμβάνουν πρόσωπα που ΔΕΝ ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΔΕΣΜΕΥΤΟΥΝ ΑΠΟ ΚΥΒ. ΟΔΗΓΙΕΣ. Παράδειγμα αποτελεί η ΔΟΕ της οποίας η Συνέλευση αποτελείται από εθνικές αντιπροσωπείες με την εξής σύνθεση: από τα 4 μέλη, τα 2 είναι κυβερνητικοί αντιπρόσωποι ενώ τα άλλα 2 αντιπροσωπεύουν τους εργαζομένους και τους εργοδότες. Διορίζονται από την κυβέρνηση αλλά σε συνεννόηση με τις αντιπροσωπευτικές εργατικές και εργοδοτικές οργανώσεις. Οι μη κυβερνητικοί αντιπρόσωποι ΔΕΝ δεσμεύονται ούτε από τα συνδικάτα που τους εξέλεξαν. Η συμμετοχή των αντιπροσωπειών είναι αλληλεξαρτημένη δηλ αν ο ένας δεν μετέχει στη Συνέλευση, δε μετέχει ούτε ο άλλος.
3. Κοινοβουλευτικές αντιπροσωπείες: σε ορισμένους δ орг παρατηρείται η ύπαρξη μιας συνέλευσης η οποία αποτελείται από αντιπροσώπους των εθνικών κοινοβουλίων ή εκλεγμένους από το λαό. Οι κοινοβ αντιπρόσωποι δεν δεσμεύονται στο νομικό πεδίο από οδηγίες κυβερνήσεων ή εκλογέων. Πχ Ευρωπ. Κοινοβούλιο, NATO, ΣτΕ. Αν αυτοί οι δ орг θέλουν να αναπτυχθούν πρέπει να κερδίσουν με το μέρος τους, τους λαούς των κρατών μελών τους.
4. Ιδιώτες ως μέλη οργάνων. Ορισμένες λειτουργίες δ орг προϋποθέτουν για την εκτέλεσή τους την ύπαρξη οργάνων με χαρακτήρα ανεξαρτησίας που δεν τον έχουν τα όργανα με διακυβερνητική σύνθεση. Πχ. Περιφερειακά Δικαστήρια και Γραμματείες Δ орг. Εκτός από αυτά υπάρχουν και όργανα που αποτελούνται από ανεξάρτητα πρόσωπα με υψηλές γνώσεις. Πχ Γραφείο Ηνωμένων Εθνών για έλεγχο ναρκωτικών + πρόληψη εγκλήματος UNODC. Τα μέλη του εκτελεστικού

γραφείου της UNESCO μέχρι το 1954 ήταν ανεξάρτητα. Μετέπειτα αποφασίστηκε να αποτελείται από διακυβερνητικούς αντιπροσώπους. Το σπουδαιότερο παράδειγμα είναι η Επιτροπή της ΕΕ που αποτελείται από 28 ανεξάρτητες προσωπικότητες και λειτουργεί με την αρχή της συλλογικής ευθύνης. Οι αποφάσεις λαμβάνονται από κοινού και το σώμα των Επιτρόπων είναι συλλογικά υπεύθυνο έναντι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η χρησιμοποίηση ανεξάρτητων προσώπων έγινε αντικείμενο θετικής και αρνητικής επιχειρηματολογίας. Θετικά για ανεξάρτητα πρόσωπα: δε δεσμεύονται από κυβερνήσεις, επιλογές και αποφασίζουν με βάση το γενικό συμφέρον. Έχουν μεγαλύτερο κύρος, είναι πιο ομογενές και ισχυρό όργανο και είναι ευκολότερη η συγκρότησή του. Αρνητικά: δεν αντιπροσωπεύουν επαρκώς τα κράτη. Οι αντιπρόσωποι κρατών μπορούν να αντιμετωπίζουν καλύτερα τα προβλήματα γιατί υποστηρίζονται από εθνικές κυβερνήσεις. Επίσης οι αποφάσεις διακυβερνητικών οργάνων έχουν περισσότερες πιθανότητες να εκτελεστούν. Συμπέρασμα: Για θέματα πολιτικής του Δ.Ο.Υ. καλύτερη είναι η σύνθεση από κυβερνητικούς αντιπροσώπους ενώ για θέματα με γενική έννοια προτιμώνται τα ανεξάρτητα πρόσωπα. Στην πράξη όμως συμβαίνει το εξής: είτε το όργανο εκλέγει κράτη και αυτά διορίζουν τους ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες είτε εκλέγει κατευθείαν τους εμπειρογνώμονες.

Προνόμια και ασυλίες αντιπροσώπων

Τα προνόμια και ασυλίες αφορούν τους κυβερνητικούς, κοινοβουλευτικούς αντιπροσώπους, τους εμπειρογνώμονες καθώς και όλα τα μέλη της αντιπροσωπείας. Πχ. αναπληρωματικοί και τεχνοκράτες. Οι αντιπρόσωποι κρατών που ΔΕΝ είναι μέλη, ΔΕΝ έχουν προνόμια και ασυλίες εκτός αν ορίζεται άλλως ή αν το κράτος έδρας τους δώσει. Τα περισσότερα προνόμια και ασυλίες είναι τα ίδια με αυτά των διπλών αντιπροσώπων: απαραβίαστο προσώπου, αρχείων, δικαιοδοτική ασυλία, δικαίωμα εισόδου στο έδαφος κράτους + έδρας, διπλωματικός σάκος, φοροαπαλλαγές. Επίσης χαίρει ασυλία λόγου για ίσα λέγονται στις συνεδριάσεις του Δ.Ο.Υ. Η ασυλία εξασφαλίζει ανεξαρτησία και αφορά όχι μόνο το κράτος έδρας αλλά και το κράτος κάθε αντιπροσώπου. Οι αντιπρόσωποι του κράτους έδρας ΔΕΝ έχουν προνόμια + ασυλίες πέραν της δικαιοδοτικής. Η διάρκεια ασυλίας καθορίζεται από διάρκεια συνόδου και προστίθεται ένα εύλογο χρονικό διάστημα πριν ή μετά τη σύνοδο για το ταξίδι. Αν ο αντιπρόσωπος παραμείνει για παραπάνω χρόνο στο κράτος έδρας δεν απολαμβάνει ασυλίας. Επειδή οι ασυλίες αναφέρονται σε επίσημη έναρξη και λήξη συνόδων, ακόμα και αν ανασταλεί μία σύνοδος χωρίς να ληξει επίσημα οι ασυλίες ισχύουν και κατά τη διάρκεια αναστολής των εργασιών. Αν το κράτος που χορηγεί ασυλία θεωρήσει ότι βλάπτεται ο σκοπός της ή εμποδίζεται η απόδοση δικαιοσύνης έχει το δικαίωμα άρσης της ασυλίας.

Λειτουργία: Σύνοδοι , διαδικασία, απαρτία

Οι σύνοδοι: τα όργανα των δ οργ συνεδριάζουν έγκυρα ΜΟΝΟ όταν βρίσκονται σε σύνοδο. Τακτικές σύνοδοι : πχ ετήσιες για ΓΣ ΟΗΕ και έκτακτες με πρωτοβουλία πλειοψηφίας μελών δ οργ.πχ 11^η για διάλογο Βορρά-Νότου 1980. Οι τακτικές σύνοδοι μπορεί να συνέρχονται ανα τακτά διαστήματα πχ για πολιτικούς κ οικονομικούς δ οργ συνήθως 1 φορά το χρόνο. Για τεχνικούς δ οργ, κάθε 2 χρόνια για FAO + UNESCO , 4 χρόνια για WMO. Όσο πιο αραιές οι τακτικές σύνοδοι τόσο πιο ενισχυμένη είναι η λειτουργία των μη πλήρων οργάνων, που με τη σειρά του σημαίνει ότι συγκεντρώνεται εξουσία σε λίγα κράτη. Από την άλλη, συχνές τακτικές σύνοδοι → σωματική εξάντληση αντιπροσώπων. Η διάρκεια διαφέρει: εβδομάδες *** η σύνοδος ΓΣ του ΟΗΕ -> 3 μήνες*** Συμβούλιο ΕΕ 2-3 μέρες. Συνήθως οι σύνοδοι γίνονται στην έδρα του δ οργ. Άλλες φορές γίνονται εκτός έδρας για πρακτικούς λόγους πχ έρευνα ή για να έρθει σε επαφή ο δ οργ με τα κράτη μέλη. Η σύνοδος εκτός έδρας αν και βοηθάει την εικόνα του δ οργ αυξάνει τα έξοδά του.

Διαδικασία

Η διαδικασία λειτουργίας των συνόδων καθορίζεται από ιδρ συνθ και εσωτερικό κανονισμό που υιοθετείται από το ίδιο όργανο. Βασικό χαρακτηριστικό της διαδικασίας είναι η κατάρτιση της ημερήσιας διάταξης. Η ημερήσια διάταξη καθορίζεται από το όργανο το οποίο καταρτίζει προσωρινή ημερήσια διάταξη και την κοινοποιεί στα κράτη ένα λογικό διάστημα πριν από τη σύνοδο. Έτσι, τα κράτη δίνουν οδηγίες με βάση τα θέματα της ημερήσιας διάταξης. Με τη σύγκλιση της συνόδου το όργανο προσδιορίζει την οριστική ημερήσια διάταξη. Η έναρξη της συνόδου συνοδεύεται από τη δημιουργία διαφόρων οργάνων που είναι απαραίτητα: τον Πρόεδρο, το Προεδρείο και τις Ειδικευμένες Επιτροπές.

Πρόεδρος: είναι το σπουδαιότερο όργανο από πλευράς αρμοδιοτήτων. Υπάρχουν διάφοροι τρόποι διορισμού του: συνήθως εκλέγεται από το όργανο ή και από τα κράτη που ανήκουν σε διαφορετικές περιοχές πχ ΓΣ του ΟΗΕ. Άλλες φορές η Προεδρία του ΟΡΓΑΝΟΥ ασκείται από τα κράτη μέλη διαδοχικά πχ Συμβούλιο της ΕΕ. Ο Πρόεδρος διευθύνει τη διαδικασία της συνόδου, καθορίζει κανόνες και ρυθμίζει διαδικαστικά. Επίσης επικοινωνεί με τις αντιπροσωπείες , διορίζει μέλη επιτροπών της συνόδου ενώ μπορεί και να παρεμβαίνει στην ουσία των συζητήσεων ώστε να λύνει τις διαφορές μεταξύ των μελών του οργάνου.

Προεδρείο=Πρόεδρος οργάνου και αντιπροέδρους και κάποιες φορές πρόεδροι επιτροπών. Επιδίδεται να αντιπροσωπεύει όλες τις περιοχές και έχει διαδικαστικές αρμοδιότητες για πρακτικά ζητήματα: καθορισμός έναρξης-λήξης συζητήσεων, διάρκεια ομιλιών

Εισηγητές: οι συζητήσεις του οργάνου γίνονται είτε στην ολομέλεια είτε σε επιτροπές που προετοιμάζουν τα θέματα για την ολομέλεια. Οι επιτροπές διορίζουν έναν εισηγητή που επεξεργάζεται το θέμα και προβαίνει σε προτάσεις.

Μετά τον διορισμό των οργάνων το όργανο προχωρεί σε συζήτηση των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης. Στον ΟΗΕ η συζήτηση ξεκινά με θέματα γενικής φύσης όπου τα κράτη εκφράζουν απόψεις. Γι' αυτό και έχει χαρακτήρα παγκόσμιου φόρουμ. Η συζήτηση στα θέματα ημερήσιας διάταξης γίνεται σε 2 επίπεδα, επίσημο και ανεπίσημο.

Απαρτία.

Για να συνέλθει το όργανο χρειάζεται να είναι παρόν ένα ποσοστό από τα μέλη του ώστε να μην αποφασίζουν λίγοι. Ως γενικός κανόνας στα πλήρη όργανα απαιτείται για απαρτία η παρουσία της πλειοψηφίας των μελών, γιατί αφήνεται στο κάθε κράτος να αποφασίσει αν θα είναι παρόν ή όχι. Στα μη πλήρη όργανα κάθε μέλος εκπροσωπεί περισσότερα κράτη μέλη οι πλειοψηφίες απαρτίας είναι μεγαλύτερες.

ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ

ΣΥΝΘΕΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ

Τα πλήρη όργανα

Στο πλήρες όργανο ΓΣ μετέχουν όλα τα κράτη. Σε αρκετούς δ οργ όπως ΕΕ δίπλα στο κύριο πλήρες όργανο διαθέτουν και ένα δευτερεύον πλήρες όργανο. Αυτό οφείλεται στο ότι οι αρχηγοί κρατών ή οι υπουργοί που απαρτίζουν το κύριο πλήρες όργανο ΔΕΝ μπορούν συχνά να ανταποκριθούν στις αυξημένες απαιτήσεις του οργάνου αυτού. Δημιουργείται έτσι ένα δευτερεύον πλήρες όργανο που έχει σκοπό να προετοιμάζει τις εργασίες του κυρίου οργάνου, ώστε το τελευταίο να τις εγκρίνει ή επιλύει ζητήματα πολιτικής φύσεως. Πχ Η Επιτροπή Μονίμων Αντιπροσώπων της ΕΕ-COREPER. Στην κατηγορία των πλήρων οργάνων υπάγονται και οι Ειδικευμένες Συνελεύσεις που δημιουργούνται για θέματα τεχνικού χαρακτήρα. Πχ Παγκόσμιες Διασκέψεις Ραδιοεπικοινωνιών. Οι αρμοδιότητες του πλήρους οργάνου είναι εκτεταμένες και καθορίζονται συνήθως από ιδρ συνθ. Κάποιες αρμοδιότητες μπορούν να μεταβιβαστούν και στο μη πλήρες όργανο με εξαίρεση κάποιες αρμοδιότητες που είναι τόσο σημαντικές ώστε να μη μεταβιβάζονται. Οι μη μεταβιβαζόμενες αρμοδιότητες είναι ο καθορισμός της γενικής πολιτικής του δ οργ, ψήφιση προϋπολογισμού, εκλογή μελών ΜΗ πλήρους οργάνου και τον ΓΓ ή Πρόεδρο, αποφασίζει για είσοδο νέων μελών ή αποβολή από δ οργ, έγκριση τροποποίησης Καταστατικού Χάρτη. Ο καταστατικός περιορισμός των αρμοδιοτήτων του πλήρους οργάνου και η διάταξη για μεταβίβαση αρμοδιοτήτων οφείλονται είτε στην προσπάθεια για πιο αποτελεσματική λειτουργία του δ οργ είτε στο ότι τα ισχυρότερα κράτη

επιδιώκουν οι αποφάσεις να λαμβάνονται από το μη πλήρες όργανο που έχουν μεγαλύτερη επιρροή (αντί για το πλήρες που υπάρχει ισότητα).

Τα μη πλήρη όργανα

Η ίδρυση και μεταβίβαση εξουσιών στα ΜΗ ΠΛΗΡΗ όργανα γίνεται διότι τα πλήρη όργανα είναι δυσκίνητα και πολυπληθή οπότε για λόγους αποτελεσματικότητας είναι προτιμητέα τα μη πλήρη όργανα. Άλλοι λόγοι είναι η αδυναμία εξεύρεσης αντιπροσώπων υψηλού επιπέδου αλλά και συμμετοχή στα μη πλήρη όργανα κρατών με μεγαλύτερο ενδιαφέρον για τις εργασίες του οργάνου. Τα μη πλήρη όργανα έχουν διάφορες ονομασίες : Συμβούλιο, Εκτελεστική Επιτροπή ή Επιτροπή, Κυβερνόν Σώμα. Γίνεται διάκριση ανάμεσα στο Εκτελεστικό Συμβούλιο που έχει εκτελεστικές αρμοδιότητες και δρα υπό την επίβλεψη της Συνέλευσης και στο Κυβερνόν Συμβούλιο που έχει ανεξάρτητες εξουσίες.

Σύνθεση

- ✚ Αρχή αντιπροσώπευσης συμφερόντων: ο αριθμός των μελών του Συμβουλίου προσδιορίζεται από την ανάγκη να υπάρχει μια αντιπροσωπευτικότητα συμφερόντων σε σχέση με τη Συνέλευση. Δλδ να περιλαμβάνονται όλες οι τάσεις και συμφέροντα. Πχ 1/3 ή 1/5 των μελών της Συνέλευσης
- ✚ Γεωγραφική αντιπροσώπευση: Ο όρος γεωγραφική αντιπροσώπευση δεν συμπίπτει πάντοτε με την αυστηρή εννοιολογική του σημασία αλλά εκφράζει αντιπροσώπευση πολιτικών συμφερόντων. Πχ στην Παγκ Ταχυδρ Ένωση όλα τα σοσιαλιστικά κράτη ανεξάρτητα από τη γεωγραφική τους θέση ΕΝΤΑΣΣΟΝΤΑΝ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ «ΠΕΡΙΟΧΗ». Πχ στο συμβούλιο ασφαλείας τα μη μόνιμα μέλη ανήκουν στην Αφρική, σε Ασία-Ειρηνικό, στη Λατινική Αμερική, στη Δυτική Ευρώπη και στην Ανατολική Ευρώπη. Στην πράξη εκλέγονται πάντα ή συχνά στα Συμβούλια μέλη που είτε είναι ισχυρά είτε συνεισφέρουν στον προϋπολογισμό του δ οργ. Είναι de facto ΜΟΝΙΜΑ ΜΕΛΗ των Συμβουλίων. Η συμμετοχή του κάθε κράτους στη μία ή στην άλλη γεωγραφική περιοχή έχει σημασία γιατί ενισχύει τη δύναμη της ομάδας μέσα στο όργανο
- ✚ Αντιπροσώπευση ειδικών συμφερόντων: η σύνθεση του μη πλήρους οργάνου επηρεάζεται από ειδικά συμφέροντα κρατών μελών. Παράδειγμα αποτελούν τα μόνιμα μέλη του ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ του ΟΗΕ δηλ ΗΠΑ ΕΣΣΔ Γαλλία Βρετανία Κίνα. Η ιδιότητα του μόνιμου μέλους σχετίζεται με το δικαίωμα βετο. Συμφέροντα πολιτικά και οικονομικά προσδιορίζουν και τη σύνθεση οργάνων της ΕΕ πχ Οικονομική + Κοινωνική Επιτροπή, Ευρ Τραπε Επενδ και της Επιτροπής. Στα όργανα αυτά τα ισχυρά κράτη έχουν μεγαλύτερο αριθμό μελών από τα υπόλοιπα (συμμετέχουν όλα τα κράτη). Επίσης, σε δ οργ που καθορίζουν τιμές για βασικά προϊόντα πχ καφες, ζαχαρη τα μη πλήρη όργανα απαρτίζονται από αντιπροσώπους

των κρατών -παραγωγών + των κρατών-καταναλωτών. Συμφέροντα επηρεάζουν τη σύνθεση του ΜΗ πλήρους οργάνου στον ΙΜΟ, ΙCAO κλπ

Αρμοδιότητες ΜΗ ΠΛΗΡΟΥΣ ΟΡΓΑΝΟΥ

ΔΥΟ κατηγορίες: 1. Εκτελεστικές= προετοιμασία εργασιών συνέλευσης , εκτέλεση αποφάσεων της, επίβλεψη Γραμματείας + προϋπολογισμός δ οργ. Αναφέρονται στην ιδρ συνθ. 2. «Κυβερνητικές»=σε κάποιους δ οργ πχ ΟΗΕ οι κυβερνητικές είναι οι κύριες αρμοδιότητες ενώ οι εκτελεστικές είναι δευτερεύουσας σημασίας. Στους περισσότερους δ οργ συνδυάζονται. ΟΣΟ ΠΙΟ ΣΥΧΝΑ συνέρχεται η Συνέλευση τόσο πιο περιττή είναι η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στο Συμβούλιο (κυβερνητικές αρμοδ). Παραδείγματα κυβερνητικών αρμοδ: μέτρα Συμβ Ασφαλείας για διατήρηση ειρήνης. Στην ΕΕ η Επιτροπή έχει ανεξάρτητη αν και περιορισμένη αρμοδιότητα για λήψη αποφάσεων σε ζητήματα καθώς και για τον έλεγχο εφαρμογής των Συνθηκών. Σε ορισμένους δ οργ ο διορισμός του Γεν Γραμ γίνεται με ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ + ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ.

Επικουρικά όργανα

Είναι όργανα που δεν προβλέπονται από ιδρ συνθ αλλά δημιουργούνται κατά τρόπο δευτερογενή από τα κύρια όργανα. Οι ιδρ συνθ καθορίζουν τα κύρια όργανα αλλά λόγω προσαρμογής του δ οργ στις μεταβαλλόμενες συνθήκες προκύπτει ανάγκη ίδρυσης επικουρικών οργάνων. Στον ΟΗΕ τα επικουρικά όργανα ταξινομούνται στις εξής κατηγορίες ανάλογα με λειτουργίες: α. επιτροπές μελέτης , β. πολιτικές επιτροπές, γ. όργανα διοικητικής συνδρομής Συμβουλευτική Επιτροπή για Διοικητικά Θέματα και θέματα Προϋπολογισμού και δ. όργανα με επιχειρησιακά καθήκοντα UNICEF , UNRRA, Ειρηνευτικές Δυνάμεις ΟΗΕ για Κύπρο, Μέση Ανατολή. ΠΡΟΣΟΧΗ! Τα επικουρικά όργανα ΔΕΝ πρέπει να συγχέονται με τους Ειδικευμένους Οργανισμούς που ΔΕΝ είναι όργανα του ΟΗΕ αλλά **ανεξάρτητοι** δ οργ καθώς και με τα «ειδικά όργανα» που ΔΕΝ έχουν ιδρυθεί με απόφαση ενός από τα κύρια όργανα αλλά με διακυβερνητική συμφωνία όπως η Μόνιμη Κεντρική Επιτροπή για το Όπιο ή το Όργανο ελέγχου για Ναρκωτικά. Πολλές φορές η δημιουργία των επικουρικών οργάνων προβλέπεται από την ιδρυτική συνθήκη. Αλλά και στην περίπτωση που δεν υπάρχει τέτοια διάταξη στην ιδρυτική συνθήκη θεωρείται ότι οι δ οργ έχουν το δικαίωμα ίδρυσης των επικουρικών οργάνων, λόγω των υπονοούμενων εξουσιών. Ο ΟΗΕ ίδρυσε πολλά επικουρικά όργανα πχ UNICEF, UNCTAD & UNIDO μέχρι το 1979. Ο τελευταίος ΕΞΕΛΙΧΘΗΚΕ ΣΕ ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ. Αντίθετα στις ΕΚ/ΕΕ είχαμε περιορισμένη ίδρυση επικουρικών οργάνων. Η COREPER ιδρύθηκε με ιδιαίτερη διεθνή συμφωνία. Τα επικουρικά όργανα επικουρούν τα κύρια όργανα, δεν έχουν εξουσία λήψης απόφασης παρά μόνο για θέματα της εσωτερικής του λειτουργίας και δεν μπορούν να κάνουν συστάσεις στα κράτη ή να διαπραγματευθούν με αυτά, εκτός αν τους έχει δώσει τέτοιες εξουσίες το κύριο όργανο. Τι αρμοδιότητες

ασκούν τα επικουρικά; Ασκή ΟΣΕΣ αρμοδιότητες του μεταβιβάσει το κύριο όργανο. Δεν μεταβιβάζονται όλες οι αρμοδιότητες από το κύριο όργανο. Πρέπει να προβλέπεται ποιες μεταβιβάζονται και ποιες όχι από την ιδρυτική συνθήκη. Όταν δεν υπάρχουν ρητές διατάξεις αποκλείονται από τις αρμοδιότητες του επικουρικού οργάνου οι θεμελιώδεις λειτουργίες των κύριων οργάνων. Επίσης, το κύριο όργανο ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΑΠΟ ΟΤΙ ΔΙΑΘΕΤΕΙ και ΤΟ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΕΥΘΥΝΗ Η ΟΠΟΙΑ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΣΤΟ ΚΥΡΙΟ ΟΡΓΑΝΟ. Η πρακτική έφερε μεταβολές στα παραπάνω: κάποιες φορές ενισχύθηκε η άμεση επαφή των επικ. Οργάνων με τα κράτη, ενισχύθηκε η αυτονομία των επικ οργάνων με αυτόνομη διαχείριση των πόρων. Τέτοια επικ όργανα είναι η UNCTAD, UNICEF. Ορισμένα επικουρικά όργανα μπορούν να ιδρύουν δικά τους όργανα. Για την «μη μεταβίβαση» αρμοδιοτήτων που δεν διαθέτει το κύριο όργανο , έγινε δεκτό ότι είναι επιτρεπτή σε ορισμένες περιπτώσεις, π.χ. ίδρυση Διοικητικού Δικαστηρίου από ΓΣ του ΟΗΕ, το οποίο έχει δικαιοδοτικές αρμοδιότητες που η ΓΣ ΔΕΝ έχει. Τα επικουρικά όργανα διαλύονται με απόφαση του κυρίου οργάνου που τα ίδρυσε, το οποίο επίσης μπορεί και να ανακαλέσει όλες ή μερικές αρμοδιότητες του επικουρικού οργάνου.

ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΛΗΨΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Πρωτοβουλία Προτάσεων : Η πρωτοβουλία ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΓΙΑ ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ανήκει στα κράτη. Εξάιρεση: η ΕΕ που η πρωτοβουλία ανήκει στην Ευρωπ Επιτροπή. Επίσης, προτάσεις κάνουν και οι επικεφαλής της Γραμματείας μόνο μέσα στο πλαίσιο εξουσιών που τους μεταβίβασαν τα κύρια όργανα. Εξάιρεση ο ΟΗΕ, ΟΟΣΑ, BENELUX. Ο ΓΓ του ΟΗΕ μπορεί να προτείνει εγγραφή θεμάτων στην ημερήσια διάταξη των οργάνων. Επίσης, και όργανα αποτελούμενα από εμπειρογνώμονες μπορούν να προτείνουν θέματα. Η Επιτροπή της ΕΕ έχει το αποκλειστικό δικαίωμα πρωτοβουλίας προτάσεων για τα σημαντικότερα θέματα. Αυτό οφείλεται στο ότι η ΕΕ ως υπερεθνικός οργανισμός χρειάζεται ενίσχυση του ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ ΟΡΓΑΝΟΥ ΔΗΛ. ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ έναντι του διακυβερνητικού οργάνου που είναι το Συμβούλιο Υπουργών αλλά και έναντι των κρατών. Μεταξύ ΟΗΕ και Ειδικευμένων οργανισμών μπορεί να προτείνει το ένα μέρος θέματα για εγγραφή στην ημερήσια διάταξη του άλλου. Επίσης, δικαίωμα πρωτοβουλίας έχουν και οι παρατηρητές αλλά και οι πολίτες της ΕΕ που ζητούν δικαίωμα ν/θ πρωτοβουλίας από την Επιτροπή European Citizen's Initiative.

Προετοιμασία και συζήτηση

Η Πρόταση για ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΔΕΝ μπορεί να υποβληθεί στο αρμόδιο όργανο οποτεδήποτε. Μεσολαβεί διάστημα ανάμεσα στην πρόταση και τη συζήτηση. Πολλοί δ οργ προβλέπουν ότι καμία πρόταση ΔΕΝ μπορεί να συζητηθεί αν ΔΕΝ έχει υποβληθεί

τουλάχιστον την προηγούμενη ημέρα της συζήτησης. Συνήθως οι κυβερνητικές αντιπροσωπείες δεν υποβάλλουν λεπτομερείς προτάσεις αλλά ζητούν από τα άλλα κράτη να εξετάσουν το θέμα ή να ασχοληθεί κάποια επιτροπή με το θέμα και να υποβάλει εισήγηση. Στο ενδιάμεσο διάστημα προσπαθούν να επηρεάσουν όσο πιο πολλά κράτη υπέρ της πρότασης. Η ακριβής διατύπωση έχει μεγάλη σημασία γιατί μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο συζήτησης και η κάθε φράση. Η διατύπωση ΔΕΝ γίνεται από το κράτος που έχει την πρωτοβουλία αλλά από επιτροπές. Η συζήτηση στο ΚΥΡΙΟ ΟΡΓΑΝΟ δεν γίνεται αμέσως μετά την υποβολή αλλά μεσολαβεί ένα διάστημα που ποικίλλει ανάλογα με δ οργ. Συνήθως οι προθεσμίες αφορούν την εγγραφή της πρότασης στην ημερήσια διάταξη. Στο ενδιάμεσο διάστημα οι αντιπρόσωποι μελετούν την πρόταση και υποβάλλουν τροπολογίες. Η διάρκεια της συζήτησης κυμαίνεται ανάλογα με θέμα. Αν το θέμα είναι πολύπλοκο, υπάρχουν τροπολογίες που αποστέλλονται σε ειδικές επιτροπές και επανέρχονται στο κύριο όργανο-> χρονοβόρο. Αν δε ληφθεί απόφαση το θέμα αναβάλλεται για επόμενη περίοδο.

ΕΕ: Η Επιτροπή που έχει το αποκλειστικό δικαίωμα πρωτοβουλίας , πριν την υποβολή πρότασης, συμβουλευεται συχνά εμπειρογνώμονες που είναι και στελέχη κρατικών υπηρεσιών , οπότε έχει ενδείξεις για την πιθανή στάση των κυβερνήσεων. Η Επιτροπή υποβάλλει πρόταση ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ. Αν απαιτείται η πρόταση προωθείται και στα εθνικά κοινοβούλια ή την Οικονομική & Κοινωνική Επιτροπή. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης γίνονται διαπραγματεύσεις. Στην ψηφοφορία χρησιμοποιείται η ψηφοφορία του “συνολικού πακέτου” -package deal. Όταν υπάρχουν προτάσεις για διαφορετικά θέματα και ορισμένες υποστηρίζονται από κάποια κράτη, ενώ κάποιες άλλες υποστηρίζονται από άλλα τότε όλες οι προτάσεις ενώνονται σε μια ΕΝΙΑΙΑ πρόταση ώστε τα κράτη να ψηφίσουν και προτάσεις που δεν θέλουν ώστε να ψηφιστούν οι προτάσεις για τις οποίες ενδιαφέρονται.

Πρακτικές Μέθοδοι Ψηφοφορίας

1. Δια ανατάσεως (σήκωμα χεριών). Στον ΟΗΕ και σε άλλους δ οργ υπάρχει και η ηλεκτρονική ψ/φ. Η ψ/φ είναι ανοικτή, γίνεται με ταχύτητα αλλά μπορεί να υπάρξει λάθος καταμέτρηση, όταν βέβαια δε γίνεται ηλεκτρονικά
2. Ψ/φ με ονομαστική κλήση. Κάθε αντιπροσωπεία καλείται ονομαστικά να ψηφίσει. Είναι φανερό αλλά όχι ταυτόχρονα. Αποφεύγονται λάθη καταμέτρησης αλλά είναι χρονοβόρα
3. Μυστική ψ/φ. Ο καθένας ψηφίζει χωρίς να υπόκειται στις πιέσεις της φανεράς ψ/φ. Ωστόσο, η μυστική ψ/φ μπορεί να συμβάλλει σε αποσύνθεση αλληλεγγύης στα μέλη μιας ομάδας , κυρίως σε τριτοκοσμικές χώρες
4. Ψήφος με αλληλογραφία

Οι ψηφοφορίες

Η ίδρυση συλλογικών οργάνων διευκόλυνε το πέρασμα από την ομοφωνία σε πλειοψηφικά συστήματα. Τα συλλογικά όργανα έχουν «ιδία βούληση» ανεξάρτητα από τα κράτη-μέλη και το κάθε όργανο εκφράζει τον δ οργ ως ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΥΝΟΛΟ και ΟΧΙ ως το σύνολο των επιμέρους κρατών.

Ομοφωνία

Προπολεμικά έτσι αποφάσισε η ΚτΕ. Πλέον εκτός από το ΣΑ του ΟΗΕ όπου το βέτο αποτελεί 1 είδος ομόφωνης λήψης αποφάσεων (μόνο στο ΣΑ του ΟΗΕ επηρεάζει η ΑΠΟΧΗ την ομόφωνη λήψη απόφασης), η ομοφωνία συναντάται στο ΝΑΤΟ, στον Αραβικό Σύνδεσμο, τον ΟΟΣΑ, BENELUX. ΣτΕ : ομοφωνία αλλά για κάποια θέματα -> πλειοψηφία 2/3.

ΕΕ: το Συμβούλιο πρέπει να αποφασίσει με ομοφωνία για θέματα όπως ΚΟΙΝΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΙΣΔΟΧΗ ΝΕΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΕ, νέα δικ/τα στους πολίτες. Μια ομόφωνη απόφαση απαιτείται ώστε το Συμβούλιο να παρεκκλίνει από πρόταση της Επιτροπής όταν η τελευταία διαφωνεί με παρατηρήσεις επί της πρότασης αυτής.

Η ομοφωνία μετριάζεται με τους εξής τρόπους: άλλοτε προβλέπεται ότι διαδικαστικά θέματα ψηφίζονται με πλειοψηφία, άλλοτε όταν συζητείται διαφορά ανάμεσα σε κράτη μέλη ΔΕΝ υπολογίζεται αρνητική ψήφος κρατών. Η αρχή ομοφωνίας ΔΕΝ επηρεάζεται από αποχή στο ΣτΕ και στη BENELUX.

Απλές & ενισχυμένες πλειοψηφίες

- Απλή πλειοψηφία: ήμισυ +1 των μελών που συμμετείχαν στην ψ/φ
- Ενισχυμένη: περισσότερα μέλη από ότι στην απλή πχ 2/3 ή ¾.
- Απόλυτη: ήμισυ+1 του όλου αριθμού μελών
- Απαρτία: ελάχιστος αριθμός παρόντων μελών στην ψ/φ
- Ενισχυμένες πλειοψηφίες: πχ 2/3 για σημαντικά θέματα
- Κατανεμημένες πλειοψηφίες : στους δ οργ που διαχειρίζονται συμφωνίες για βασικά προϊόντα απαιτείται η κατανεμημένη πλειοψηφία (απλή ή ενισχυμένη) που σημαίνει ότι πρέπει να υπάρχουν οι παραπάνω πλειοψηφίες και στα κράτη εξαγωγείς των προϊόντων και στα κράτη που τα καταναλώνουν
- Αποχή: Στην καταμέτρηση ψήφων υπολογίζονται όχι μόνο όσες εκφράστηκαν υπέρ ή κατά της πρότασης αλλά και όσες εκδήλωσαν αποχή. Αποχή σημαίνει ότι ο ψηφίζων ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ούτε να υποστηρίξει ούτε να απορρίψει την πρόταση. Η ψήφος αποχής υπολογίζεται για την απαρτία και ΔΕΝ εμποδίζει την εφαρμογή της αρχής της ομοφωνίας. Προσοχή! ΣΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΨΗΦΩΝ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ **ΜΟΝΟ** ΟΙ ΘΕΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΡΝΗΤΙΚΕΣ ΨΗΦΟΙ, **ΟΧΙ** ΟΜΩΣ ΟΙ **ΑΠΟΧΕΣ**. Πχ. Αν η ιδρ συνθ 1 δ οργ προβλέπει ότι η απόφαση λαμβάνεται με πλειοψηφία 2/3 παρόντων και ψηφιζόντων μελών και στη συγκεκριμένη απόφαση πήραν μέρος στην ψ/φ 100 μέλη, εκ των οποίων 59 μέλη ψήφισαν υπέρ , 31 ψήφισαν κατά και 10 έκαναν αποχή, η πρόταση ΔΕΝ ΥΠΕΡΨΗΦΙΖΕΤΑΙ γιατί οι θετικές ψήφοι 59 ΔΕΝ καλύπτουν τα 2/3 του συνόλου θετικών + αρνητικών ψήφων 90.

- Απουσία έχουμε όταν το μέλος ΔΕΝ λαμβάνει καθόλου μέρος στη συνεδρίαση ή λαμβάνει μέρος και αποχωρεί ΠΡΙΝ τη ψ/φ ή παραμένει στην αίθουσα χωρίς να συμμετέχει στη ψ/φ. Οι απόντες ΔΕΝ υπολογίζονται στην καταμέτρηση των παρόντων και ψηφιζόντων. Ενώ η αποχή ΔΕΝ εμποδίζει την ομόφωνη λήψη απόφασης οι κανόνες δεν είναι εξίσου σαφείς για την απουσία:

Παραδείγματα: **A.** Το 1950 η Σοβ Ένωση απουσίαζε από τις συνεδριάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας διαμαρτυρόμενη για την αντιπροσώπευση της Κίνας από το καθεστώς του Chiang Kai-shek. Το ΣΑ κατά την απουσία της ΕΣΣΔ υιοθέτησε 2 αποφάσεις χωρίς να λάβει υπόψη την απουσία 1 μόνιμου οργάνου. Κατακρίθηκε αυτή η απόφαση γιατί ο Χάρτης του ΟΗΕ επιτάσσει θετική ψήφο από όλα τα μόνιμα μέλη. Το ΔΔΧ όμως στη γνωμοδότηση του 1971 (Legal consequences for States of the continued presence of South Africa in Namibia) δέχτηκε ότι η αποχή + η απουσία ΔΕΝ θεωρούνται ως εκδήλωση βέτο, το οποίο ασκείται ΜΟΝΟ με μορφή αρνητικής ψήφου.

B. Άλλο παράδειγμα είναι η Γαλλία με την πολιτική της άδειας πολυθρόνας, δηλ της απουσίας από συνεδριάσεις του Συμβουλίου. Τελικά το Συμβούλιο δεχτηκε ότι χωρίς παρουσία Γαλλίας ΔΕΝ μπορεί να λάβει αποφάσεις.

Γ. Τρίτο παράδειγμα είναι η COMECON , της οποίας το Συμβούλιο αποφάσιζε με την παρουσία ΟΛΩΝ των μελών. Η Αλβανία με τη σινο-σοβιετική διένεξη σταμάτησε να παρευρίσκεται στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου. Το Συμβούλιο συνέχισε τις δραστηριότητες του παρά την παραβίαση του Καταστατικού χωρίς τη συμμετοχή της Αλβανίας γιατί θα παρέλυε διαφορετικά.

Ισότητα + ανισότητα στις ψήφους

Χάρτης του ΟΗΕ Ο Οργανισμός βασίζεται στην αρχή της κυρίαρχης ισότητας όλων των μελών του – άρθρο 2. Υπάρχει ισότητα δικ/των και υποχρεώσεων. Η ισότητα της ψήφου και το πλειοψηφικό σύστημα βρίσκεται σε διάσταση με τα συμφέροντα των ισχυρών κρατών από τα οποία εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό η υλοποίηση των αποφάσεων του δ οργ. Για να ξεπεραστούν τα προβλήματα του «1 κράτος-1 ψήφος» προβλέφθηκαν στις ιδρ συνθήκες διάφορα συστήματα που εξισορροπούν τα συμφέροντα. Πχ διατήρηση αρχής ισότητας στο πλήρες όργανο και περιορισμός # μελών στο μη πλήρες όργανο.

Μια δεύτερη κατηγορία μεθόδων αφορά την υιοθέτηση συστημάτων με ανισότητα στην ψήφο. Αυτό γίνεται με τους εξής τρόπους

1. Το κράτος αντιπροσωπεύεται στον δ οργ με έναν αντιπρόσωπο του οποίου η ψήφος έχει ισχυρότερα νομικά αποτελέσματα από ότι η ψήφος άλλων κρατών. Είναι το σύστημα της αρνησικυρίας-βέτο που ισχύει στο ΣΑ του ΟΗΕ όσον αφορά τα MONIMA μέλη. Το βέτο ισχύει και σε ομαδικό επίπεδο, σε οργανισμούς για τα βασικά προϊόντα η ψ/φ γίνεται και στις 2 ομάδες κρατών (εξαγωγές και καταναλωτές) και η άρνηση υπερψήφησης της απόφασης από τη 1 ομάδα εμποδίζει την υιοθέτησή της. Το βέτο ΔΕΝ πρέπει να ταυτίζεται με τη λεγομένη μειοψηφία αποκλεισμού όπου ένα κράτος μπορεί χάρη στο ποσοστό ψήφων που έχει, να παρεμποδίσει την υιοθέτηση της απόφασης. Πχ με αποφάσεις του ΔΝΤ που θέλουν πλειοψηφία 85% και οι ΗΠΑ και η ΕΕ διαθέτουν πάνω από 15% ώστε να εμποδίζουν τη λήψη απόφασης. Η διαφορά βέτο και μειοψηφίας αποκλεισμού έγκειται στο ότι το βέτο προβλέπεται ρητά από την ιδρ συνθ και αποτελεί ΜΟΝΙΜΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ενώ η μειοψηφία αποκλεισμού είναι μια de facto κατάσταση και έχει προσωρινό (θεωρητικά) χαρακτήρα. Το βέτο προκάλεσε την αντίδραση των χωρών του 3^{ου} κόσμου
2. Ένα κράτος αντιπροσωπεύεται στον δ οργ από ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΥΣ αντιπροσώπους από ότι άλλα κράτη. Πχ Ευρ Τραπ Επενδύσεων όπου τα τέσσερα μεγαλύτερα κράτη Γαλλία Βρετανία Γερμανία Ιταλία εκλέγουν 2 αντιπροσώπους ενώ τα άλλα κράτη 1.
3. Σταθμισμένη ή ανισοβαρής ψήφος: τα κράτη μέλη έχουν άνισο αριθμό ψήφων πχ Επιτροπή Ρήνου, ΔΝΤ, Παγκ Τραπ. Στο ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠ ΕΝΩΣΗΣ από το 2014 και μετά υπάρχει ειδική πλειοψηφία όταν σωρευτικά α. 55% των κρατών ψηφίσουν σωρευτικά ΚΑΙ β. η πρόταση υποστηριχθεί από κράτη που αντιπροσωπεύουν το 65% του συνολικού πληθυσμού της Ένωσης. Είναι ο κανόνας της διτλής πλειοψηφίας. Η μέθοδος κατανομής των ψήφων είναι η εξής: κάθε κράτος μέλος διαθέτει 1 αριθμό ψήφων που είναι ίδιος για όλα τα κράτη μέλη. Επιπλέον διαθέτει έναν αριθμό που κυμαίνεται ανάλογα με το εφαρμοζόμενο κριτήριο συμπληρωματικές ψήφοι. Η αναλογία ανάμεσα σε βασικές και συμπληρωματικές ποικίλλει στους δ οργ. ΟΣΟ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΝΑΛΟΓΙΑΣ, ΤΟΣΟ Η ΣΤΑΘΜ. ΨΗΦΟΣ ΤΕΙΝΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΟΣΟ ΕΙΝΑΙ ΜΙΚΡΟΤΕΡΗ Η ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΤΟΣΟ Η ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ ΕΠΙΤΕΙΝΕΤΑΙ. Ο δ οργ βασίζεται στις ίδιες αρχές με μια ανώνυμη εταιρεία. Τα κριτήρια διαφέρουν από δ οργ σε δ οργ, σε δ οργ που αφορούν βασικά προϊόντα ο αριθμός των ψήφων που έχει 1 κράτος μέλος αφορά την ποσότητα που εισάγει ή εξάγει. Άλλες φορές υπήρχαν πολιτικά κριτήρια. Στους περισσότερους δ οργ το κριτήριο είναι οικονομικό δηλ η οικονομική εισφορά του κράτους στον προϋπολογισμό του δ

οργ. Η σταθμισμένη ψήφος αποτελεί πεδίο αντιπαράθεσης ανάμεσα σε ανεπτυγμένα και αναπτυσσόμενα κράτη.

Συναιναιτική ψήφος consensus

Το consensus είναι μια διαδικασία με την οποία τα κράτη μέλη επιδιώκουν να επιτύχουν μια συμφωνία χωρίς να πανε σε τυπικές διαδικασίες ψ/φ. Το consensus σημαίνει την απουσία οποιασδήποτε αντίρρησης εκφρασμένης από έναν αντιπρόσωπο. Υιοθετήθηκε επειδή τα μέλη των δ οργ αυξάνονταν ολοένα και περισσότερο και δεν ήταν πρακτικό να ζητείται από δεκάδες κράτη μέλη να ψηφίζουν για το παραμικρό. Επίσης, επειδή οι ψ/φ οδηγούσαν σε εντάσεις μεταξύ τριτοκοσμικών χωρών και τις ανεπτυγμένων, θεωρήθηκε καταλληλότερη 1 διαδικασία που θα εξέφραζε την έλλειψη αντίθεσης όλων των κρατών απέναντι στην συγκεκριμένη απόφαση. Επίσης consensus μετριάξει τις αντιθέσεις που προκύπτουν από την αυστηρή εφαρμογή του συστήματος της σταθμ ψήφου. Το consensus περιέχεται στον εσωτερικό κανονισμό του οργάνου ή εφαρμόζεται κατευθείαν στην πρακτική. Διαδικασία: Ο Πρόεδρος του Οργάνου διαπιστώνοντας τη διάθεση του συνόλου των παρόντων μελών του οργάνου μπορεί να θεωρήσει ότι έχουν συμφωνήσει σε συγκεκριμένη λύση. Αν όμως έστω και ένα μέλος του οργάνου ζητήσει να γίνει τυπική ψηφοφορία ο Πρόεδρος είναι υποχρεωμένος να το δεχθεί. Το consensus διαφέρει από την ομόφωνη λήψη απόφασης που έχει την έννοια ότι υπάρχει μια κοινή βούληση και πραγματοποιείται με τη διεξαγωγή πληροφορίας ενώ consensus γίνεται χωρίς ψ/φ και σημαίνει ότι κανένα μέλος ΔΕΝ αντιτίθεται στην υιοθέτηση της πρότασης. Στην πράξη η διατύπωση επιφυλάξεων στο consensus είχε δημιουργήσει σημαντικά εμπόδια στο consensus. Οι ανεπτυγμένες χώρες χρησιμοποίησαν το consensus για να επιτύχουν συμβιβασμό με τις χώρες του 3^{ου} κόσμου και αφού τον εξασφάλισαν διατύπωναν επιφυλάξεις που τους επέτρεπαν να ΜΗΝ δεσμεύονται από τις αποφάσεις. Ο θεσμός του consensus ενδιαφέρει πιο πολύ για το πολιτικό του στοιχείο παρά για το νομικό. Νομικά, δεν είναι γενικός κανόνας του διεθνούς δικαίου.

Νομική φύση αποφάσεων δ. οργανισμών

Η εξέταση της νομικής φύσης σχετίζεται με το κατά πόσο οι δ οργ έχουν ν/θ ικανότητα δηλαδή την ικανότητα να δεσμεύουν με τις αποφάσεις τους τα κράτη μέλη. Σύμφωνα με την παραδοσιακή συντηρητική αντίληψη τα κράτη δεσμεύονται μόνο με τη συναίνεσή τους με ύπαρξη διεθνούς συνθήκης ή με πεποίθηση δικαίου στην περίπτωση διεθνούς εθίμου. Δέχεται ότι μόνο οι αποφάσεις του ΣΑ του ΟΗΕ που αφορούν τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια ή της ΓΣ ΟΗΕ που αφορούν τον προϋπολογισμό έχουν δεσμευτική ισχύ.

Οι αποφάσεις resolutions δ οργ διακρίνονται: 1. Αποφάσεις με ΔΕΣΜΕΥΤΙΚΗ ισχύ, 2. Διεθνείς συμβάσεις που δεσμεύουν υπό περιστάσεις και 3. Αποφάσεις χωρίς δεσμευτική ισχύ (συστάσεις) που δεσμεύουν υπό ορισμένους όρους.

Αποφάσεις με δεσμευτικό χαρακτήρα

1. ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ, εσωτερικό δίκαιο που είναι χωριστή κατηγορία κανόνων. Προκύπτει από την εν γένει δράση του δ οργ και έχει παράγωγο χαρακτήρα σε σχέση με ιδρ συνθ. Οι κανόνες του αφορούν τη διαδικασία ψ/φ, δημιουργία επικουρικών οργάνων και τις αρμοδιότητές τους, είσοδο νέων κρατών μελών ή αποβολή τους , τους διεθνεις υπαλληλοθς κλπ. Επίσης αφορά δαπάνες του δ οργ. Ως προς την κανονική εισφορά των κρατών στον προϋπολογισμό του δ οργάνου ΔΕΝ υπάρχει αντίρρηση ως προς τη δεσμευτικότητά τους. Πρόβλημα υπάρχει για τη συμμετοχή σε έκτακτες δαπάνες,πχ Γαλλία και Σοβ ένωση δεν κάλυψαν δαπάνες για αποστολή Ειρην Δύναμης στον Κονγκό. Το ΔΔΧ γνωμοδότησε ότι ο Οργανισμός μπορεί να παίρνει δεσμευτικές αποφάσεις για έκτακτες δαπάνες. Φυσικά τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να πληρώνουν για οποιοδήποτε δαπάνη αλλά για αυτές που αφορούν την εκπλήρωση των σκοπών του δ οργ. Δεν αποσαφηνίζεται μέχρι ποιο ύψος δαπανών μπορεί 1 απόφαση εσωτ λειτουργίας να δεσμεύει τα κράτη μέλη; Τυπικά δε φαίνεται να υπάρχει όριο.
2. Υποχρεωτικοί κανόνες για τα κράτη μέλη. ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΣΑ για διεθνή ειρήνη κ ασφάλεια που δεσμεύουν τα κράτη μέλη + τα τρίτα κράτη. Ενώ είναι δεσμευτικές δεν εντάσσονται στην εσωτερική έννομη τάξη των κρατών μελών (χρειάζονται κύρωση με νόμο). Άλλη περίπτωση αποτελούν οι ΟΔΗΓΙΕΣ directives (ΣΛΕΕ) οι οποίες ΔΕΣΜΕΥΟΥΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΟΝΟ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΕΝΩ ΑΦΗΝΟΥΝ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΤΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΝΑ ΕΠΙΛΕΞΟΥΝ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΣΩΤ ΕΝΝΟΜΗ ΤΑΞΗ. Αυτό μετριάζεται από 2 παράγοντες: α. οι οδηγίες περιέχουν τόσο λεπτομερειακές διατάξεις που αφήνουν πολύ μικρή διακριτική ευχέρεια στις κυβερνήσεις για τον τρόπο εφαρμογής τους και β. η μη λήψη μέτρων από τις κυβερνήσεις δεν εμποδίζει την επίκλησή τους από τους ιδιώτες στα εσωτερικά δικαστήρια υπό προϋποθέσεις. Έτσι εξαλείφονται οι διαφορές μεταξύ οδηγιών από κανονισμούς αναφορικά με τις σχέσεις κράτους και ιδιώτη (κάθετο αποτέλεσμα). Οι αποφάσεις των υποχρεωτικών κανόνων με εξαίρεση τις οδηγίες παρόλο που δεσμεύουν τα κράτη μέλη ΔΕΝ ΠΕΡΙΟΡΙΖΟΥΝ την κρατική κυριαρχία, όπως συμβαίνει με τους κανονισμούς διότι χρειάζεται η κύρωσή τους με νόμο. Διαφέρουν όμως με τις διεθνείς συμβάσεις γιατί έχουν ΑΜΕΣΗ ΔΕΣΜΕΥΤΙΚΗ ισχύ κάτι που οι δ. συμβάσεις ΔΕΝ έχουν. Άλλη κατηγορία κανόνων με δεσμευτική ισχύ αφορούν το περιεχόμενο της ιδρ συνθ (ερμηνεία της

ιδρ συνθ). Τέλος, σε ορισμένες αποφάσεις δ οργ όπως ΔΝΤ, Παγκ Τραπ ρυθμίζονται οι όροι με τους οποίους ο δ οργ θα παρέχει βοήθεια στα μέλη του. Οι αποφάσεις ΔΕΣΜΕΥΟΥΝ ΤΟΝ Δ. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΣΤΙΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ, ΟΧΙ ΟΜΩΣ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ. Αν όμως θέλουν τη βοήθεια του δ οργ , πρέπει να συμμορφωθούν με τις αποφάσεις αυτές.

3. Κανονισμοί Regulations . Οι κανονισμοί της ΕΕ είναι γενικής εφαρμογής πράξεις που είναι άμεσα δεσμευτικές και ισχύουν απευθείας στην ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ έννομη τάξη χωρίς να χρειάζεται παρέμβαση των κρατών για την ένταξή τους στην τάξη αυτή. Οι κανονισμοί όπως και οι οδηγίες δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ και ισχύουν στο εσωτερικό των κρατών μελών μετά από 20 ημερες από την δημ/ση τους. Οι οδηγίες ορίζουν το διάστημα που θα πρέπει να ενσωματωθούν στις εθνικές ενν. τάξεις. Το Σύμφωνο των Άνδεων υπήρξε ένας ακόμη δ οργ που υιοθέτησε τη λήψη αποφάσεων με κανονισμούς. Ειδικευμένοι Οργανισμοί ΟΗΕ: WHO: Συνέλευση-> κανονισμοί για θέματα υγείας. Τα κράτη μέλη δεσμεύονται από την κοινοποίηση των κανονισμών, εκτός αν δηλώσουν μέσα στο διάστημα που ορίζει η ανακοίνωση ότι ΔΕΝ δέχονται την απόφαση ή τη δέχονται με επιφυλάξεις (διαδικασία παρέκκλισης). ICAO: κανόνες διεθνούς τυποποίησης σχετικά με αεροσκάφη, αεροπορικές γραμμές κλπ Οι κανόνες αυτοί ΔΕΝ υπόκεινται σε επικύρωση , αλλά εάν τα κράτη μέλη ΔΕΝ δύνανται να συμμορφωθούν υποχρεούνται να το δηλώσουν αμέσως στον δ οργ. ITU->διοικ κανονισμοι για τηλεπικοινωνίες οι οποίοι αυτόματα αποκτούν δεσμευτική ισχύ αλλά χρειάζονται (κι αυτό είναι αντίφαση) να εγκριθουν με επικύρωση ή με άλλο τρόπο από τα κράτη μέλη. WMO -> τεχνικοί κανονισμοί που διακρίνονται σε στάνταρ πρακτικές και διαδικασίες. Οι στάνταρ πρακτικές είναι υποχρεωτικές για τα κράτη χωρίς μεταγενέστερη πράξη έγκρισης αλλά εάν δεν μπορούν να τις υλοποιήσουν, πρέπει να ειδοποιήσουν τον ΓΓ μέσα σε 90 ημέρες. Οι αποφάσεις των ΕΙΔΙΚ. ΟΡΓ. φαίνονται αποδυναμωμένες γιατί μπορεί τα κράτη να μην τις εφαρμόσουν ή να διατυπώσουν επιφυλάξεις. Αν όμως δεν αποκρουσθούν από αυτά έχουν δεσμευτική ισχύ.

Διεθνείς Συμβάσεις

Ορισμένες δεσμευτικές αποφάσεις λαμβάνονται στα πλαίσια διεθνών συμβάσεων που συντάσσονται από δ οργ. Στη ΔΟΕ το κείμενο της συμβασης αποστέλλεται στις κυβερνήσεις για επικύρωση. Η υποχρέωση των κυβερνήσεων συνίσταται στο ότι πρέπει να υποβάλλουν τη σύμβαση στις αρμόδιες αρχές για λήψη μέτρων που θα επιτρέψουν την εφαρμογή της στην εσωτ ενν τάξη. Υπάρχει υποχρέωση υποβολής , όχι όμως και επικύρωσης. Επιπλέον το κάθε κράτος πρέπει να ειδοποιεί τη ΔΟΕ για τα μέτρα που έλαβε

σε σχέση με προηγούμενη υποχρέωση ή αν δεν επικύρωσε τη σύμβαση υποβάλλει αναφορά για την κατάσταση των κανόνων δικαίου που σχετίζονται με σύμβαση.

Συστάσεις

Οι συστάσεις ΔΕΝ έχουν δεσμευτική ισχύ για τα κράτη. Απλώς υποδεικνύουν ότι τα κράτη μέλη πρέπει να υιοθετήσουν μια ορισμένη συμπεριφορά. Όσο πιο χαλαρός είναι ο δ οργ τόσο οι συστάσεις αποτελούν το μεγαλύτερο μέρος των αποφάσεων του πχ ΟΗΕ. Στους υπερεθνικούς οργ που αποφασίζουν με κανονισμούς και κατευθυντήριες γραμμές οι συστάσεις παίζουν δευτερεύοντα ρόλο. Για την κλασική αντίληψη του διεθνούς δικαίου οι συστάσεις είναι ευχολογιο γιατί είναι αποτέλεσμα βιαστικών κινήσεων και πολιτικών πιέσεων. ΟΜΩΣ, αυτή η άποψη δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Η δομή και λειτουργία της δ κοινότητας συμβάλλει στο να δίνεται σημασία στις συστάσεις. Η χαλαρότητας της δ κοινωνίας + η έλλειψη κυρώσεων μειώνει τη σημασία των δεσμ αποφάσεων και προβάλλει περισσότερο το πολιτικό και ηθικό στοιχείο. Το πολιτικό στοιχείο είναι παρόν και στις συστάσεις όταν λαμβάνονται με μεγάλες πλειοψηφίες ή ομοφωνία. Πχ 1966 ΓΣ ΟΗΕ -> σύσταση στους Ειδικευμένους Οργ να διακόψουν δραστηριότητες σε χώρες όπως Ν Αφρική ή η Πορτογαλία επειδή παραβίαζαν τα ανθρ δικ/τα , σύσταση που τήρησαν. Οι συστάσεις χωρίς να καλύπτουν νομικώς 1 κατάσταση μπορούν να της δώσουν μια ηθική ή νομιμοποιητική κάλυψη πχ 1 κράτος μέλος του ΟΗΕ να προβεί σε πράξεις που δε προέβαινε ΑΝ ΔΕΝ υπήρχε η κάλυψη. Σε ορισμένες περιπτώσεις για θέματα ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ , η ΜΗ ΔΕΣΜΕΥΤΙΚΗ ΙΣΧΥΣ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΔΕΝ ΑΣΚΕΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ ΣΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ, πχ σε περιπτώσεις οργάνων που αποτελούνται από επικεφαλής κρατικών υπηρεσιών τις οποίες αφορά η σύσταση που οι ίδιοι υιοθέτησαν ή σε συστάσεις τεχνικής φύσεως που συντάσσονται από εμπειρογνώμονες με κύρος. Ορισμένες η σύσταση δεν έχει μόνο πολιτική ή πρακτική αξία αλλά μπορεί να αποκτήσει και νομική δεσμευτικότητα. Άλλοτε αυτή νομική αυτή δεσμευτικότητα είναι άμεση και αποτελεί αυτοτελή πηγή διεθνούς δικαίου. Άμεσα δεσμευτική είναι για τα όργανα που την υιοθέτησαν καθώς και για τα κατώτερα ιεραρχικά όργανα. Επίσης δεσμεύει τα κράτη σε σχέση με την αρμοδιότητα του οργάνου που πήρε την απόφαση. Δεν μπορεί να επικαλεστεί αναρμοδιότητα το κράτος. Άλλοτε η δεσμευτικότητα είναι έμμεση και προκύπτει από διακηρύξεις δ οργ:

- ✓ Διακήρυξη ΓΣ ΟΗΕ 1514 XV – Χορήγηση ανεξαρτησίας στους αποικιακούς λαούς
- ✓ Διακήρυξη ΓΣ ΟΗΕ 2625 XXV- Κανόνες που διέπουν φιλικές σχέσεις μεταξύ κρατών
- ✓ Οικουμενική Διακήρυξη Ανθρ Δικ/των 217 Α ΙΙΙ

Όλες αυτές οι διακηρύξεις ΔΕΝ είναι πάντα δεσμευτικές και αποτελούν συστάσεις. Δεσμευτικότητα όχι από τη φύση τους αλλά επειδή εκφράζουν κανόνες διεθνούς δικαίου που βασίζονται σε άλλη αναγνωρισμένη πηγή έχουν οι Διακηρύξεις που 1] αποτελούν

δηλώσεις της μεγάλης πλειοψηφίας των κρατών για το περιεχόμενο διεθνούς εθιμικού ή συμβατικού δικαίου 2] έχουν οι ίδιες ενσωματωθεί σε διεθνές εθιμικό δικαιο 3] αποτελούν έκφραση ενός σχηματιζόμενου διεθνούς εθιμικού κανόνα και 4] αποτελούν γενικά αποδεκτή ερμηνεία του Καταστατικού Χάρτη. Για την περίπτωση 3 η Διακ 1514 συνετέλεσε σε διεθνή εθιμικό κανόνα: οι καταστάσεις αποικιοκρατίας αντιβαίνουν στο διεθνές δίκαιο. Η Διακ 2625 έχει δεσμευτικό χαρακτήρα γιατί για άλλους αποκρυσταλλώνει προϋπαρχοντες εθιμικούς κανόνες ενώ για άλλους αποτελεί αυθεντική ερμηνεία του Χάρτη του ΟΗΕ (4^η περ).

Απόφαση ΔΔΧ για στρατιωτικές και παραστρατιωτικές οργανώσεις στην Νικαράγουα: Η απόφαση του ΔΔΧ ανέτρεψε την κλασική θεώρηση για τη διαπίστωση του διεθνούς εθίμου στα πλαίσια της οποίας η καταγραφή της διεθνούς πρακτικής προηγείτο της εκτίμησης ύπαρξης πεποίθησης δικαίου *opinio juris*. Σύμφωνα με το ΔΔΧ η *opinion juris* μπορεί να αποκρυσταλλωθεί μέσα από τη στάση κρατών μελών του ΟΗΕ έναντι σημαντικών Διακηρυξεων της ΓΣ πριν από την εκδήλωση αντίστοιχης πρακτικής. Ωστόσο, επειδή σωρευτικά πρέπει να υπάρχει και πρακτική και πεποίθηση δικαίου, η ανίχνευση *opinio juris* ΔΕΝ αρκεί για εθιμικό κανόνα: μιλάμε απλά για αρχή διαμόρφωσης διεθνούς εθίμου. Στην ΕΕ οι συστάσεις του άρθρου 288 ΣΛΕΕ και οι γνώμες ΔΕΝ έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα. Ωστόσο το ΔΕΕ δέχθηκε στην υπόθεση Grimaldi ότι 1 σύσταση μπορεί υπό όρους να έχει νομική επίδραση και θα πρέπει να ληφθεί υπόψη για την ερμηνεία του εσωτερικού δικαίου ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΕΣΜΕΥΤΙΚΟ ΕΝΩΣΙΑΚΟ ΔΙΚΑΙΟ.

Soft law- «Άγουρο» δίκαιο

Διαπιστώθηκε ότι η σύσταση μπορεί υπό όρους να συμβάλει στο σχηματισμό 1 νέου διεθνούς εθιμικού κανόνα, όταν έχει την υποστήριξη μεγάλου # κρατών. Για να δημιουργηθεί έθιμο πρέπει να υπάρχουν 2 βασικά στοιχεία, πρακτική + πεποίθηση δικαίου. Κατά συνέπεια 1 σύσταση γίνεται δεσμευτική για τα κράτη που συναίνεσαν. Η μεταπολεμική εποχή χαρακτηρίζεται από νεοφιλελεύθερες απόψεις και ανισότητα μεταξύ ανεπτυγμένων + αναπτυσσόμενων κρατών. Η άνοδος του 3^{ου} κόσμου θέτει το ζήτημα της αλλαγής της υπάρχουσας κατάστασης και της αντικατάστασής της από μια νέα διεθνή οικονομ πραγματικότητα που θα αποκαταστήσει την ισορροπία. Για τις χώρες του τρίτου κόσμου οι κλασικές μέθοδοι μεταβολής των κανόνων -σύμβαση + διεθνές έθιμο- είναι αναποτελεσματικές γιατί αφενός απαιτείται μια βραδύτατη διαδικασία κατάρτισης αφετέρου χρειάζεται η συναίνεση ανεπτυγμένων κρατών. Μπροστά σε αυτό το αδιέξοδο η στρατηγική που διαμόρφωσαν στο νομικό επίπεδο οι αναπτυσσόμενες χώρες σκόπευε στη δημιουργία νέων κανόνων διεθνούς δικαίου που αφορούσε την ανάπτυξή τους διεθνές δίκαιο ανάπτυξης που βασίζονται στις αποφάσεις των δ οργ, και ιδιαίτερα της ΓΣ του ΟΗΕ όχι ως μέσο αποκρυστάλλωσης δ. εθιμικών κανόνων αλλά αυτοτελώς με την έννοια ότι οι αποφάσεις της ΓΣ που ψηφίστηκαν από τη συντριπτική πλειοψηφία των

μελών της διεθνούς κοινότητας ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΝΑ έχουν γίνει αποδεκτές από τις ανεπτυγμένες χώρες για να τις δεσμεύουν. Μέσα στο πλαίσιο αυτής της στρατηγικής ψηφίστηκαν από ΓΣ ΟΗΕ 1 σειρά από αποφάσεις για το διεθνές δίκαιο ανάπτυξης πχ απόφαση 3281/XXIX γνωστή ως «ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΚ/ΤΩΝ + ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ» που έλαβε 126 ψήφους υπέρ, 6 κατά + 10 αποχές. Ο ισχυρισμός ότι οι αποφάσεις αυτές δημιουργούν υποχρεωτικό δίκαιο ακόμα και για τις χώρες που δεν τις ψήφισαν (ανεπτυγμένες χώρες) συνάντησε ισχυρές αντιδράσεις γιατί σύμφωνα με τη θεωρία η δημιουργία ΝΕΩΝ κανόνων διεθνούς δικαίου ΔΕΝ μπορεί να βασιστεί σε πηγές που ΔΕΝ βασίζονται στην αρχή της συναίνεσης των κρατών. Ωστόσο, η άρνηση της θεωρίας να δεχθεί νέες πηγές διεθνούς δικαίου περάν αυτών που διατυπώνονται στο αρ 38 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικ δλδ σύμβαση και έθιμο δεν ανταποκρίνεται στην εποχή μας. {R. Falk : «Η διεύρυνση της διεθνούς κοινωνίας με τη συμμετοχή των αφρο-ασιατικών χωρών μας υποχρεώνει σε μια πιο κοινωνιολογική ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΒΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ. Ένας δρόμος για αυτή την ερμηνεία είναι ότι η ΓΣ είναι προικισμένη και ασκεί πραγματικά 1 περιορισμένη ν/θ αρμοδιότητα.»} Θα πρέπει βέβαια να τονιστεί ότι η ν/θ αρμοδιότητα της ΓΣ ΟΗΕ ασκείται κατά τρόπο αρνητικό δηλ συμβάλλει στην κατάργηση 1 δ. εθιμικού κανόνα. Πχ Σύμφωνα με κλασικό εθιμικό δικαίου η εθνικοποίηση είναι νόμιμη αν καταβληθεί πλήρης, άμεση + αποτελεσματική αποζημίωση. Σύμφωνα με τον Χάρτη των Οικονομικών Δικ/των και Υποχρεώσεων η αποζημίωση πρέπει να είναι κατάλληλη και αυτό προσδιορίζεται με βάση το εσωτ. Δίκαιο και αφού ληφθούν υπόψη οι περιστάσεις. Είναι πιο σημαντικός ο Χάρτης διότι έλαβε ψήφους από το σύνολο σχεδόν των κρατών μελών ενώ η κλασική αντίληψη υποστηρίχθηκε από 6 κράτη + 10 αποχές. Ερώτημα: Πέραν του αποσταθεροποιητικού της ρόλου μπορεί ΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΓΣ ΑΠΟΔΕΚΤΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕΙ ΕΝΑ ΝΕΟ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΚΑΝΟΝΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ;; η απάντηση δεν είναι απόλυτη, γιατί η απόφαση δεν έχει τη συναίνεση των κρατών που δεν την αποδέχτηκαν, Αυτό όμως δε σημαίνει ότι πρόκειται για απλές συστάσεις πολιτικού χαρακτήρα. Είναι 1 νομικο-πολιτικό φαινόμενο ΠΟΥ ΔΕΝ μπορεί να εξηγηθεί με βάση των κλασικών αντιλήψεων για το δίκαιο. Αυτοί οι κανόνες δικαίου που δημιουργούνται από ορισμένες αποφάσεις των δ οργανισμών λέγονται άγουρο δίκαιο soft law , άγριο έθιμο ή προ-δίκαιο. Οι κανόνες αυτοί ΔΕΝ αποτελούν ούτε απλές και χωρίς νομικά αποτελέσματα συστάσεις, ούτε κανόνες εθιμικού χαρακτήρα. Αποτελούν ένα ιδιαίτερο σώμα κανόνων που δείχνουν την κατεύθυνση που ενδεχομένως θα πάρει στο μέλλον το θετικό δίκαιο με τη μορφή δ σύμβασης ή εθιμικού κανόνα. ΑΝ συνδυαστεί με το γεγονός ότι οι εν λόγω αποφάσεις αποσταθεροποιούν και καταργούν το διεθνές έθιμο γίνεται φανερό ότι σε κάθε κατάσταση που χαρακτηρίζεται από κενό δίκαιο (vacuum juris) το άγουρο δίκαιο έχει να παίξει σημαντικό ρόλο.

Τα Διοικητικά όργανα – Επικεφαλής Γραμματείας + Διεθνείς Υπάλληλοι

Δίπλα στα όργανα που αποφασίζουν και διοικούν τον δ οργ, υπάρχουν και διοικητικά όργανα με εκτελεστικό ρόλο.

Το διοικητικό όργανο πχ Γραμματέας ΔΕΝ είχε στην αρχή ένα ανεξάρτητο διεθνές νομικό καθεστώς και δεν ήταν μόνιμο. Υπεύθυνα για τις γραμματειακές υπηρεσίες ήταν τα κράτη μέλη που χορηγούσαν προσωπικό + υλικό. Υπό την επίδραση των Συνδιασκέψεων του 19^{ου} αιώνα και στο πλαίσιο της Ταχυδρομικής και Τηλεγραφικής Ένωσης ιδρύθηκαν μόνιμες γραμματείες την οργάνωση των οποίων ανέλαβε η Ελβετική κυβέρνηση, που είχαν την έδρα τους οι δύο δ οργ. Επειδή η εκτελεστική εξουσία ήταν Η ΚΥΡΙΑ αρμοδιότητα των πρώτων δ οργ όταν αργότερα προστέθηκαν αρμοδιότητες αποφάσεων οι 2 αυτές λειτουργίες συγκεντρώθηκαν στο ίδιο όργανο με αποτέλεσμα να ΜΗΝ βρίσκουμε σε ορισμένους δ οργ ξεχωριστό διοικητικό όργανο. Και σήμερα ακόμα υπάρχουν δ οργανισμοί που το 1 όργανο ασκεί ρόλο λήψης απόφασης και διοίκησης του οργανισμού, ενώ η Γραμματεία είναι 1 απλή υπηρεσία πχ ΕΕ. Το 1^ο διοικητικό όργανο με τη σύγχρονη έννοια εμφανίζεται στο Διεθνές Ινστιτούτο Γεωργίας. Στη σημερινή εποχή η δομή και συνθήκη αν και μεταβλήθηκε ΔΕΝ άλλαξε ριζικά από την εποχή της ΚτΕ, οι αρμοδιότητές της όμως παραμένουν εκτελεστικές και έχουν διευρυνθεί σε ορισμένους δ οργ σε σημείο που ο επικεφαλής αποτελεί κύριο όργανο του δ οργ πχ ΟΗΕ.

Α. Ο επικεφαλής της Γραμματείας

Ο επικεφαλής της Γραμματείας εκτελεί χρέη νομίμου εκπροσώπου του δ οργ, επιμελείται εκθέσεων και αναφορών παρίσταται συνήθως για λογαριασμό του δ οργ ενώπιον εθνικών δικαστηρίων ενώ εγγυάται την αποτελεσματική λειτουργία των οργάνων. Σε δικαστικά συστήματα άρσης της ασυλίας ο Γραμματέας είναι ο φορέας που θα αποφασίσει αν η ασυλία θα αρθεί ή όχι. Έχει επίσης εξόχως πολιτικό ρόλο, πχ Δ/ντης ΥΡΥ -> όργανο διασύνδεσης + διαβούλευσης, ΓΓ ΟΗΕ μπορεί να επιστήσει την προσοχή του ΣΑ σε ζητήματα που θέτουν σε κίνδυνο τη δ ειρήνη + ασφάλεια. Σε ορισμένους δ οργ πχ Διεθνής Ένωση Αναπτύξεως ο Πρόεδρος είναι σύμφωνα με το Καταστατικό, Πρόεδρος ενός άλλου δ οργ και συγκεκριμένα της Παγκόσμιας Τράπεζας. Χρόνος θητείας του επικεφαλής της Γραμματείας ποικίλλει πχ ΟΗΕ 5 χρόνια. Επικεφαλής της γραμματείας εκλέγεται υπήκοος ενός κράτους μέλους. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να διεκδικήσει να καταλάβει τη θέση αυτή υπήκοός του. Υπάρχουν όμως και άτυποι κανόνες: πχ Δ/ντης ΔΝΤ πάντα Ευρωπαίος, ΓΓ ΟΗΕ εκλέγεται από υπηκόους κρατών μελών που ΔΕΝ είναι μόνιμα μέλη του ΣΑ, συνήθως από χώρες πολιτικά ουδέτερες πχ Νορβηγία, Σουηδία ή 3^ο κόσμο. Για την εκλογή του επικεφαλής της Γραμματείας λαμβάνονται υπόψη πέραν της υπηκοότητας, η κοινωνική του προέλευση, οι προσωπικές πολιτικές αντιλήψεις, η προσωπικότητα. Συνήθως η θέση δίνεται σε προσωπικότητες που έχουν σημαντικό ρόλο στη πολιτική ζωή

της χώρας του. Τέλος, η εκλογή του επικεφαλής της Γραμματείας αποτελεί για τα κράτη αντικείμενο ανταγωνισμών + συγκρούσεων. Πχ μετά τη λήξη θητείας Kurt Waldheim 1981 ο συσχετισμός δυνάμεων επέβαλλε εκλογή ΓΓ από υπηκόους χωρών 3^{ου} κόσμου. Ο Υπ Εξ της Τανζανίας παρόλο που υποστηριζόταν από την ομάδα των 77 (τρίτος κόσμος) δεν ήταν αρεστός στα δυτικά και σοσιαλιστικά κράτη. Επειδή τα δυτικά κράτη και η Σοβ ένωση είχαν το δικ/μα του βέτο στο ΣΑ , τελικά η ομάδα των 77 απέσυρε υποψηφιότητα του Τανζανού ΥΠΕΞ. Έγινε ένας συμβιβασμός και εξελέγη ΓΓ ο περουβιανός Javier Perez de Cuellar.

Β. Διεθνείς υπάλληλοι

2 ορισμοί. Ο 1^{ος} αφορά διεθνή πράκτορα και ο 2^{ος} το διεθνή υπάλληλο με στενή έννοια. Στον όρο διεθνής πράκτορας περιλαμβάνεται ΟΠΟΙΟΣΔΗΠΟΤΕ ΑΜΕΙΒΟΜΕΝΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Η ΟΧΙ, ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑ ΜΟΝΙΜΟ ΤΡΟΠΟ Η ΟΧΙ, που επιφορτίζεται από 1 όργανο της Διοίκησης να ασκήσει ή να βοηθήσει στην άσκηση μιας από τις λειτουργίες της ή με άλλα λόγια κάθε πρόσωπο μέσω του οποίου δρα ο οργανισμός. Ευρύτητα ορισμού, περιλαμβάνει και Ειρηνευτικές Δυνάμεις. 2^{ος} ορισμός: διεθνής υπάλληλος είναι 1 διεθνής πράκτορας του οποίου το νομικό καθεστώς καθορίζεται από ιδιαίτερους κανόνες που ξεφεύγουν από κάθε εθνικό δίκαιο και ο οποίος ασκεί συνεχείς και μόνιμες διεθνείς λειτουργίες. Με τον ορισμό αυτό αποκλείονται από την έννοια του δ υπαλλήλου τα μέλη των Ειρηνευτικών Δυνάμεων αλλά και πρόσωπα που ασκούν λειτουργίες προσωρινού χαρακτήρα πχ εμπειρογνώμονες +διαιτητές. Χάρτης ΟΗΕ -> έμφαση στο επίπεδο και ικανότητες των δ. υπαλλήλων. Οι δ υπάλληλοι προέρχονται από τα κράτη μέλη και κάποιες φορές από τρίτα κράτη. Η πρόσληψη των δ υπαλλήλων γίνεται με τους ίδιους τρόπους που εφαρμόζονται από τα κράτη για την πρόσληψη των δημοσίων υπαλλήλων, πχ διαγωνισμό ή τίτλους υποψηφίων. Ορισμένοι υπάλληλοι εκλέγονται απευθείας από τα όργανα. Στην πράξη η πολιτική επίδραση των κρατών μελών παίζει ρόλο στην εκλογή. Ο διορισμός υπαλλήλων σε ανώτερες θέσεις γίνεται από τον επικεφαλής της Γραμματείας αλλά έχει περιορισμένη ελευθερία. Για τις θέσεις αυτές γίνεται πάλη ανάμεσα στα κράτη μέλη που το καθένα προωθεί τους δικούς του υπηκόους. Ακόμα και για τις κατώτερες θέσεις η επίδραση των κυβερνήσεων γίνεται αισθητή: άλλοτε με το μονοπώλιο που διαθέτουν να μεταβιβάζουν τις αιτήσεις προς πρόσληψη πραγματοποιούν οι ίδιες μια κατ αρχην επιλογή σύμφωνα με τις προτιμήσεις τους. Άλλοτε ασκούν πίεση στον επικεφαλής της Γραμματείας για πρόσληψη συγκεκριμένων ανθρώπων. Γενικά τα κράτη δεν ευνοούν την πραγματοποίηση σταδιοδρομίας δ υπαλλήλων μέσα στους δ οργανισμούς γιατί έτσι δημιουργείται 1 καθεστώς εξάρτησης από το δ οργ και αντίστοιχα ανεξαρτησίας απέναντι στο κράτος προέλευσης. Η ελευθερία που έχει ο επικεφαλής της Γραμματείας περιορίζεται από την αρχή για την όσο πιο δίκαιη κατανομή των θέσεων ανάμεσα στα κράτη μέλη, ώστε να αντανakλά την γεωγραφική

δομή του δ οργ-> σύστημα των ποσοστών -> για κάθε κράτος καθορίζεται το ΑΝΩΤΑΤΟ αριθμητικό όριο των υπηκόων που μπορούν να διοριστούν. Στην πράξη ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ 1 κανόνα αυστηρά αριθμητικό αλλά ευλύγιστο το οποίο λαμβάνει υπόψη του ο επικεφαλής της Γραμματείας. Η δομή των υπηρεσιών του δ οργ ΠΡΕΠΕΙ να αντανakλά τις δραστηριότητές του με βάση το πρόγραμμά του. Ωστόσο, στην πράξη αντιστρέφεται η κατάσταση: το πρόγραμμα καθορίζεται από την υπάρχουσα δομή της υπηρεσίας.

Νομικό καθεστώς: Δικαιώματα & υποχρεώσεις

Το νομικό καθεστώς των δ υπαλλήλων καθορίζεται από 2 παράγοντες, αφενός από την ανάγκη να προστατευθούν από αυθαιρεσίες + ανασφάλειες κάτι που προσδιορίζει ΤΟ ΣΥΜΒΑΤΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ Δ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΜΕ ΤΟΝ Δ ΟΡΓ , αφετέρου από την ανάγκη προσαρμογής της υπηρεσίας στις μεταβαλλόμενες συνθήκες κάτι που προσδιορίζει ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ. Ο υπάλληλος συνδέεται με τον δ οργ με συμβατική πράξη αλλά οι κανόνες -δικ/τα + υποχρεώσεις- καθορίζονται από τους κανόνες που θέτει ένα από τα κύρια όργανα του δ οργ , οι οποίοι συμπληρώνονται από τον Κανονισμό που εκδίδει ο επικεφαλής της Γραμματείας. Ο ημισυμβατικός + ημικανονιστικός χαρακτήρας επικράτησε στους περισσότερους δ οργ (ΟΗΕ), εξαιρείται η ΕΕ που η πρόσληψη των δ υπαλλήλων γίνεται με διορισμό. Τα δικ/τα + υποχρεώσεις των δ υπαλλήλων καθορίζονται από την ιδρ συνθ , συμφωνία έδρας και από τυχόν Συνθήκη περί Προνομίων + Ασυλιών στον εσωτερικό κανονισμό. Υποχρεώσεις του δ υπαλλήλου είναι σαν των δημοσίων υπαλλήλων: τήρηση ωραρίου εργασίας, ασυμβίβαστο, ακεραιότητα, εχεμύθεια κλπ. Οι πολιτικές δραστηριότητες επιτρέπονται αλλά ο υπάλληλος πρέπει να αποφεύγει εκείνες που θα παραβίαζαν την αμεροληψία του. Η ανεξαρτησία των υπαλλήλων ΕΙΝΑΙ ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΑΡΧΗ και σημαίνει ότι ο δ υπάλληλος είναι απολύτως ανεξάρτητος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του από το κράτος του οποίου είναι υπήκοος. Πχ δεν παίρνει οδηγίες από κυβέρνηση. Βλέπε άρθρο 100 Χάρτη ΟΗΕ. Αντίστοιχα, τα κράτη υποχρεούνται να απέχουν από πράξεις που παραβιάζουν την ανεξαρτησία των δ υπαλλήλων. Η παραβίαση της ανεξαρτησίας πήρε εμφανή χαρακτήρα σε ορισμένες περιπτώσεις, ΚτΕ -> υπάλληλοι φασιστικής Ιταλίας και ναζιστικής Γερμανίας έπρεπε να ζητήσουν άδεια των κυβερνήσεων τους για το διορισμό και να αποχωρήσουν όταν αυτές το ζητούσαν. Επίσης, τη δεκαετία 1950 οι ΗΠΑ απέλυσαν υπαλλήλους τους στον ΟΗΕ και Ειδικευμένων Οργανισμών λόγω φιλοκομμουνιστικών τους αντιλήψεων. Δικαιώματα-> υλικής φύσης τα οποία είναι μισθός, σύνταξη+ διακοπές. Επίσης έχουν προνόμια και ασυλίες. Δικαίωμα για ίδρυση συνδικαλιστικών οργανώσεων. Κατά κανόνα στους υπαλλήλους δ οργ, ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΑΙ δικ/μα απεργίας. Σε ορισμένους όμως δ οργ πχ ΕΕ και ΟΟΣΑ γίνεται δεκτό το δικ/μα απεργίας. Για προστασία δικ/των τους οι δ υπάλληλοι μπορούν να ασκήσουν διοικητική προσφυγή στον επικεφαλής της Γραμματείας, στη συνέχεια σε 1 συμβουλευτικό όργανο στο οποίο μετέχουν συνδ.

Εκπρόσωποι και τέλος προσφυγή σε δικαστικά όργανα που εκδίδουν αποφάσεις δεσμευτικές για τον δ οργ, πχ στην περίπτωση του ΟΗΕ το πρωτοβάθμιο UN Dispute Tribunal-UNDT , οι αποφάσεις του οποίου υπόκεινται σε έφεση στο UN Appeal Tribunal. Στην ΕΕ αρμόδιο Δικ για τις διαφορές μεταξύ υπαλλήλων + Ένωσης είναι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης Civil Service Tribunal , οι αποφάσεις του υπόκεινται σε έφεση στο Γενικό Δικαστήριο.

Προνόμια + ασυλίες εξασφαλίζουν την ανεξαρτησία των δ υπαλλήλων APENANTI STA KRATH MEΛH + ΕΙΔΙΚΑ APENANTI STO KRATOS ΕΔΡΑΣ ΤΟΥ Δ ΟΡΓ. Τα πρόσωπα που δικαιούνται προνόμια + ασυλίες καθορίζονται από τον επικεφαλής της Γραμματείας και αποκλείεται το προσωπικό που προσλαμβάνεται επιτοπίως. Ο επικεφαλής της Γραμματείας και οι ανώτατοι υπάλληλοι απολαμβάνουν διπλωματικών προνομίων και ασυλιών. Αυτό σημαίνει ότι τα προνόμια και ασυλίες ισχύουν για κάθε περίπτωση ενώ στους κατώτερους δ υπαλλήλους ισχύουν μόνο για τις πράξεις που τέλεσαν στη διάρκεια της άσκησης των καθηκόντων τους. Τα προνόμια και ασυλίες είναι:

-Προσωπική ασυλία: Ασυλία σύλληψης, κράτησης και απέλαση. Δεν ισχύει όταν η πράξη είναι άσχετη με την τέλεση των καθηκόντων ή όταν ο δράστης συλλαμβάνεται επ αυτοφώρω. Η διαδικασία που ακολουθείται όταν ΔΕΝ ΙΣΧΥΕΙ η προσωπική ασυλία είναι η σύλληψη και απέλαση του δ υπαλλήλου. Η ασυλία ισχύει και μετά την αποχώρηση του υπαλλήλου από τον δ οργ.

-Ετεροδικία. Αφορά τη δικαιοδοτική ασυλία και περιλαμβάνει τουλάχιστον για το μεγαλύτερο μέρος του προσωπικού μόνο τις πράξεις που έγιναν στη διάρκεια της άσκησης των καθηκόντων τους. Αυτό δημιουργεί προβληματισμό πχ στην υπόθεση Ranollo όπου το δικαστήριο διερωτήθηκε αν η παράβαση των κανόνων για υπερβολική ταχύτητα από έναν οδηγό ΓΓ του ΟΗΕ κάτω από ορισμένες περιστάσεις υπόκειται σε ετεροδικία. Το ΔΔΧ έκρινε ότι οι ασυλίες + προνόμια σχετικά με τους εμπειρογνώμονες σε αποστολή κάλυπταν και τον ειδικό εισηγητή της υποεπιτροπής για την πρόληψη των διακρίσεων και προστασία μειονοτήτων και τον ειδικό εισηγητή για την ανεξαρτησία των δικαστών και δικηγόρων στην Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικ/των. Η προσωπική και δικαιοδοτική ασυλία εμποδίζουν την εφαρμογή του εσωτερικού νόμου και δημιουργούν ανισότητες. Γι αυτό προβλέπεται ότι αίρεται η ασυλία του δ υπαλλήλου σε όλες τις περιπτώσεις που η ασυλία θα εμποδίζει να αποδοθεί η δικαιοσύνη εφόσον ΔΕΝ βλάπτονται τα συμφέροντα του δ οργ. Η άρση της ασυλίας γίνεται για τον επικεφαλής της Γραμματείας από το ΠΛΗΡΕΣ όργανο Συνέλευση ενώ για το υπόλοιπο προσωπικό από τον επικεφαλής της Γραμματείας. Γίνεται στις περιπτώσεις αυτοκιν. Ατυχημάτων και περιουσίας των υπαλλήλων ως μαρτύρων στα Δικ

-Φορολογικά προνόμια: ισχύουν για μισθό και ΑΛΛΕΣ χρηματικές απολαβές προερχόμενα από την εργασία των δ οργ, όχι όμως για φόρους και για ακίνητα ή έμμεσους φόρους ή κοινοτικούς φόρους. ΔΔΧ -> προνόμια ισχύουν και υπέρ εμπειρογνομόνων. Οι ΗΠΑ επειδή τα φορολογικά προνόμια δημιουργούσαν ανισότητες, αρνήθηκε να τα αναγνωρίσει σε αμερικανούς υπαλλήλους του ΟΗΕ. Η φορολόγηση όμως των αμερικανών υπαλλήλων του δ οργ δημιουργούσε ΑΛΛΗ ΜΙΑ ανισότητα , σε σχέση με τους ΜΗ αμερικανούς υπαλλήλους. Για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα, η ΓΣ αποφάσισε την επιστροφή των ποσών που αφαιρέθηκαν με το φόρο στους αμερικανούς πολίτες. Ταυτόχρονα, υπάρχουν και φορολογικά προνόμια που αφορούν την αδασμολόγητη εισαγωγή κινητών στοιχείων * πχ έπιπλα* του διεθνούς υπαλλήλου κατά την έναρξη απασχόλησής του στο δ οργ και πρόνομια σχετικά νομισματικούς + συναλλαγματικούς περιορισμούς.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Λειτουργίες διοικ οργάνων

1. Γραμματειακές δραστηριότητες: προπαρασκευή συνόδων οργάνων διάσκεψης, εξεύρεση αιθουσών συνεδριάσεων, διερμηνεία , τηρηση πρακτικών κτλ
2. Προπαρασκευή πολιτικών αποφάσεων: Οι αποφάσεις αυτές λαμβάνονται από τα όργανα διάσκεψης, προετοιμάζονται όμως από διοικ υπηρεσίες. Η Γραμματεία συλλέγει στοιχεία με βάση τις αναφορές των κρατών μελών είτε αυτόνομα και προετοιμάζει τις σχετικές εισηγήσεις.
3. Επαφές με κράτη μέλη + συντονισμός: επαφές με κράτη μέλη-> ανταλλαγή εγγράφων που έχουν σχέση με θέματα του οργανισμού, συλλογή πληροφοριών από τα κράτη μέλη κλπ Εδώ υπάγεται και ο έλεγχος που ασκούν οι δ οργ στα κράτη μέλη σχετικά με την εκτέλεση των υποχρεώσεών τους. Όλα αυτά γίνονται από τη Γραμματεία. Τέλος, οι Γραμματείς ασκούν κ το συντονισμό ανάμεσα στους δ οργ.
4. Εκτέλεση αποφάσεων: Υλοποίηση αποφάσεων δ οργ (διενέργεια ερευνών, συλλογή + επεξεργασία στοιχείων, διοργάνωση Συνδιασκέψεων, επαφές με άλλους δ οργ) , παροχή τεχνικής βοήθειας προς τα κράτη μέλη. Προσλαμβάνουν εμπειρογνώμονες , καθορίζουν τις λεπτομέρειες για τη χορήγηση βοήθειας κλπ
5. Πληροφόρηση: Διάδοση πληροφοριών σχετικών με τον δ οργ. Δημιουργείται ειδική υπηρεσία στα πλαίσια της Γραμματείας, ενώ στην Ευρ Επιτροπή συγκροτείται Γενική Δ/νση
6. Αντιπροσώπευση του δ οργ: Ο επικεφαλής της Γραμματείας αντιπροσωπεύει το δ οργ για θέματα ιδιωτικού δικαίου πχ αγορά ακινήτων, σύναψη δανείων, παράσταση στα δικαστήρια καθώς και θέματα διεθνούς δικαίου. Οι διεθνείς συμφωνίες που συνάπτει ο δ οργ υπογράφονται από τον επικεφαλής της Γραμματείας ή έναν ανώτατο υπάλληλο. Έχει την αρμοδιότητα να δέχεται τα

- διαπιστευτήρια έγγραφα των Μον Αντιπροσώπων στον οργανισμό και να εκδίδει τα αντίστοιχα έγγραφα των αντιπροσώπων του δ οργ.
7. Άλλες ειδικότερες αρμοδιότητες. Πχ θεματοφύλακας δ. συνθηκών. Άρθρο 102 Χάρτη ΟΗΕ η Γραμματεία δέχεται για καταχώρηση όλες τις δ συνθηκες που συνάπτουν τα κράτη μέλη.
 8. Αρμοδιότητα πρωτοβουλίας. Ο ΓΓ του ΟΗΕ μπορεί να επισύρει την προσοχή του ΣΑ σε οποιοδήποτε γεγονός που κατά την κρίση του μπορεί να απειλήσει τη δ ειρήνη και ασφάλεια. Ο επικεφαλής της Γραμ μπορεί να επηρεάσει τα κράτη σε ορισμένα σημεία κατά την προετοιμασία των συζητήσεων και αποφάσεων των οργάνων διάσκεψης. Εξαρτάται βέβαια από την πολιτική συγκυρία και την προσωπικότητα του Γραμματέα.

Χρηματοδότηση Δ. Οργανισμών

Διοικητικά κόστη: μισθώσεις γραφείων, μισθοί υπαλλήλων, αναλώσιμα, μετακινήσεις, αγορά παγίων στοιχείων

Επιχειρησιακά κόστη: πχ ΟΗΕ κόστη για μετακίνηση και ανάπτυξη Ειρηνευτικών Δυνάμεων, ταξίδια.

Πηγές:

Οι εισφορές των κρατών μελών + ο προϋπολογισμός του δ οργ: ΚΥΡΙΑ ΠΗΓΗ χρηματοδότησης των δ οργ είναι ΟΙ ΕΙΣΦΟΡΕΣ των κρατών μελών. ΟΙ εισφορές καταβάλλονται σε χρήμα και όχι σε είδος (εξαιρεση UNRRA λόγω της φύσης της δέχεται και εισφορές σε τρόφιμα , καύσιμα κτλ). Η υποχρέωση των κρατών να συνεισφέρουν στον προϋπολογισμό αποτελεί βασική προϋπόθεση που πηγάζει από ιδρυτική πράξη. Η κατανομή γίνεται με βάση την οικονομική δυνατότητα του κάθε κράτους μέλους. Παρατεταμένη καθυστέρηση καταβολής -> κύρωση -> αναστολή δικ/τος ψήφου.

Εθελοντικές συνεισφορές: ιδιώτες πχ ιδρυτής CNN Ted Turner δώρισε 1 δις δολάρια στον ΟΗΕ. Τα ΗΕ ίδρυσαν γραφείο συνεργασίας για προσέγγιση πολυεθνικών εταιριών.

Χρηματοδότηση μέσω ιδίων πόρων: ΕΕ -> άρθρο 311 ΣΛΕΕ-> χρηματοδότηση από ιδίους πόρους. Προέρχονται από τελωνειακούς δασμούς, γεωργικές εισφορές , μέρος του ΦΠΑ που εισπράτουν τα κράτη μέλη. Το μεγαλύτερο μέρος προέρχεται από το ΑΕΠ των κρατών.